

មនុស្សប្លែកពីគេ

ចូរយើងឈរមួយភ្លែត។ ព្រះអម្ចាស់ដ៏វិសេស យើងមករកវត្តមានដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ម្តងទៀត ដោយវិធីអធិស្ឋាន ជាដំបូង ដើម្បីអរព្រះគុណចំពោះការទាំងអស់ដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់យើង និងសម្រាប់សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងចិត្តរបស់យើងចំពោះទ្រង់ និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ព្រះអម្ចាស់អើយ មនុស្សទាំងនេះ នៅយប់នេះ ដែលទូលបង្គំស្រឡាញ់ដោយអស់ពីចិត្ត ពួកគេបានថ្វាយយញ្ញបូជា ហើយមកអង្គុយនៅក្នុងបន្ទប់ក្តៅ ហើយអ្វីទៀត ដោយសារតែពួកគេស្រឡាញ់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

2 ហើយយើងមកអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ នៅយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់ និងអ្នកខ្លះខាត។ សូមកុំឲ្យមានមនុស្សទន់ខ្សោយនៅកណ្តាលយើងនៅចុងបញ្ចប់នៃកម្មវិធីនេះ។ ប្រទានរង្វាន់ដល់ពួកគេសម្រាប់ភាពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេ ព្រះអម្ចាស់។ ចូរមានព្រះបន្ទូលមកយើងតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយពង្រឹងយើងរាល់គ្នា ព្រះអម្ចាស់អើយ កាលដែលយើងទៅ ទទួលការតិះដៀល។ តើមានឯកសិទ្ធិយ៉ាងណាក្នុងការធ្វើបែបនេះ! យើងសូមក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។ អាចអង្គុយបាន។

3 ពិតណាស់ ខ្ញុំមិនអាចរកពាក្យដើម្បីបង្ហាញពីការដឹងគុណរបស់ខ្ញុំចំពោះក្រុមមនុស្សបែបនេះទេ ដែលនឹងមកអង្គុយនៅក្នុងអគារនេះ។ ខ្ញុំចង់និយាយថា ថ្ងៃស្អែក... ឬ យើងនឹងទៅ តូប៉េកា កាន់សាស សម្រាប់កិច្ចប្រជុំបន្ទាប់ ហើយវានឹងបញ្ចប់នៅថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់។ ហើយបន្ទាប់មកយើងទៅ ពីទីនោះទៅហ្វីឡាដែលហ្វៀ។

ហើយឥឡូវនេះ យើងសន្មត់ថានឹងទៅក្រៅប្រទេស ទៅកាន់ប្រទេសកេនយ៉ា និងតាន់ហ្គានីកា និងអ៊ុហ្គង់ដា នៅក្នុង—កុលសម្ព័ន្ធនៅទីនោះ។ ហើយឥឡូវនេះ ពួកគេមានការងើបឡើងបន្តិចជាមួយម៉ូស។ ខ្ញុំមិនអាចចូលជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អបានទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងព្យាយាមចូលក្នុងនាមជាអ្នកប្រមាញ់។ ចូលទៅ ហើយពួកគេកំពុងរៀបចំ។

4 ជាធម្មតា ខ្ញុំចូលទៅជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយទៅបរិច្ចាគ លើក

នេះខ្ញុំនឹងទៅបរិច្ចាគ ហើយធ្វើជាបេសកជន។ ដូច្នោះ នៅទីនោះ—នៅទីនោះ វិធីណាមួយដើម្បីចូលទៅទីនោះ។ ហើយបងប្រុស ម៉ាត់សុន-ហូសេ កំពុងតែធ្វើការដោយព្យាយាមនាំខ្ញុំចូល ដើម្បីជួសជុលសួនសត្វដែលខ្ញុំចូលមកដើម្បីបរិច្ចាគ។ មែនហើយ ខ្ញុំចូលមកក្នុងសួនសត្វនេះ បន្ទាប់មកគាត់នឹងនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំរបស់យើងគឺនៅក្នុងទឹកដីនេះ។” ចុះទៅស្ថានទូត “តើវាមិនអីទេបើយើងទើបតែរៀបចំការប្រជុំបន្តិចនៅទីនេះ?” ឃើញទេ? នោះវាចាប់ផ្តើមបន្ទាប់មកហើយគ្រាន់តែបន្តវាវិល។ ដូច្នោះយើងមិនដឹងថាតើវានឹងកើតឡើងទេ យើងនឹងអាចធ្វើវាបានឬអត់។ យើងកំពុងព្យាយាម។ ហើយខ្ញុំបានទូលសូមព្រះអម្ចាស់ប្រសិនបើមានអ្វីកើតឡើងដែលគាត់មិនអាច នោះវានឹងជាសញ្ញាសម្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំនឹងត្រលប់មកទីនេះ ដេហ្វីសាន់វីល ហើយអធិប្បាយក្រែកទាំងប្រាំពីរ នៅខែកក្កដា ឬសីហា នៅកន្លែងណាមួយនៅទីនោះ។

5 ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើយើងឃើញនៅថ្ងៃនេះ យើងនឹងព្យាយាមយកបន្ទប់សិក្សានេះនៅទីនេះ នោះជាម៉ាស៊ីនត្រជាក់ ព្រោះវាពិតជាស្អាតនិងត្រជាក់។ កៅអីដប់ប្រាំទៅដប់ប្រាំបីរយនាក់។ ហើយវាមានម៉ាស៊ីនត្រជាក់ ជាកន្លែងថ្មីប្រហែលប្រាំកាវ៉ែតលើនេះ។ ហើយមានពេលមួយយើងបានសុំវា ហើយពួកគេមិនអនុញ្ញាតឱ្យយើងមានវាទេ។ ហើយបុរសដែលមិនអនុញ្ញាតឱ្យយើងមានវាត្រូវបានបោះចេញពីក្តារ។ ដូច្នោះឥឡូវនេះ បុរសដែលនៅទីនោះឥឡូវនេះនិយាយថាយើងអាចមានវានៅពេលណាដែលយើងចង់បាន។ ដូច្នោះយើង—យើងរីករាយណាស់ដែលទទួលបានវា។ ដូច្នោះយើងប្រហែលជាអាចទទួលបានវាឥឡូវនេះ ហើយពេលខ្លះនៅក្នុងខែកក្កដា ហើយមាន...តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នឹងអធិស្ឋានប្រសិនបើព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមានអ្វីមួយធ្វើឱ្យយើងធ្លាក់ចុះ?

6 អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំចូលចិត្តអាវិហារណា។ វាជាប្រទេសដ៏អស្ចារ្យមួយ។ ខ្ញុំតែងតែប្រាថ្នាចង់នៅទីនោះ។

ប្រសិនបើអ្នកនឹងរុញវាបន្តិច បងប្រុសប៊ិន ប្រសិនបើអ្នកចង់ ប្រសិនបើវា...អូ នោះ...បាទ មែនហើយ។ បាទ។ ឬ អ្នកដែលនៅលើវា នឹងបង្កើនវាបន្តិច ព្រោះខ្ញុំត្រលប់មកពីហ្នឹងវាពិតជា...[មាននរណាម្នាក់និយាយថា “កាសែតបងប្អូន។”—អេដ។] និយាយអ្វី? [“នោះគ្រាន់តែជាខ្សែអាត់។”] អូ គ្រាន់តែជា

ខ្សែអាត់ប៉ុណ្ណោះ។ អូ នេះគឺជាមួយទៀតនៅទីនេះ។ ខ្ញុំសុំទោស។ មិនអីទេ បងប្រុសបេន។ ដូច្នេះខ្ញុំ...

7 ត្រឡប់មកពីអាវិហ្សូណា ចូលមកទីនេះ វាធ្វើឱ្យខ្ញុំស្អប់ខ្ពើម ដោយសារតែ អាកាសធាតុប្រែប្រួល។ នៅទីនេះយើងមានប្រហែលប៉ុន្មានសិបប្រាំពីរដល់កៅសិប ហើយពេលខ្លះសំណើមមួយរយភាគរយ។ ហើយនៅទីនោះវាឈានដល់សូន្យ ហើយបន្ទាប់មកពេលខ្លះ ជាមធ្យម មួយភាគម្ភៃនៃសំណើមមួយរយភាគរយ។ អ្នក គ្រាន់តែរស់នៅក្រោមតង់អ្នកស៊ីសែន។ ហើយបន្ទាប់មកចេញពីក្រោមនោះ មក ទីនេះ អ្នកដឹងថាវាខុសគ្នាយ៉ាងណានៅក្នុងអ្នក។ ដូច្នេះវាវិខានអ្នកនៅក្នុងសំឡេង ជាដើម។

ទាញវាទៅកន្លែងដែលវានៅ ប្រសិនបើអ្នកចង់ បងប្រុសបិទ។ ខ្ញុំមានកំហុស ក្នុងការទាញវាឡើង។ ខ្ញុំគិតថាជានោះ ប៉ុន្តែនៅទីនេះជាកន្លែងដែលពួកគេលើកវា ឡើង។

8 ឥឡូវនេះសូមអធិស្ឋានសម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នា។ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរ អ្នក។ ប៊ីលីកំពុងប្រាប់ខ្ញុំពីនរណាម្នាក់បានយកកន្ត្រកផ្លែប៉េសមយើង ហើយ គ្រាន់តែជាអំណោយតិចតួចដែលអ្នក...ខ្ញុំមិនអាចអរគុណអ្នកគ្រប់គ្រាន់ទេ។ ខ្ញុំ —ខ្ញុំមិនដឹងពីរបៀបធ្វើវាទេ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាមិនសក្តិសមក្នុងការ យករបស់បែបនេះពីអ្នក។ ខ្ញុំអធិស្ឋានថាព្រះនឹងប្រទានពរដល់អ្នក ហើយខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់នឹងប្រទានពរ ជុំវិញទ្រង់មានបន្ទូលថា “ដរាបណាអ្នកធ្វើតិចតួចបំផុតនៃការ ទាំងនេះ អ្នកបានធ្វើវាចំពោះខ្ញុំ។” ហើយព្រះនឹងប្រទានពរដល់អ្នក ខ្ញុំប្រាកដ។

9 ហើយអាវិហ្សូណាជាប្រទេសដ៏ស្រស់ស្អាត មានរឿងមួយដែលខ្ញុំនឹក នោះគឺ អ្នកទាំងអស់គ្នា។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំនឹកអ្នកទាំងអស់គ្នា។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនខ្វល់ ថាខ្ញុំទៅទីណាទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...វាមិនមែនទេ វាមិនមែនជាអ្នក។ ខ្ញុំមានមិត្តនៅគ្រប់ ទីកន្លែងជុំវិញពិភពលោក ប៉ុន្តែវា—វាមិនមែន—មិនមែនអ្នកទាំងអស់គ្នាទេ។ មាន អ្វីមួយអំពីក្រុមតូចនេះដែលគ្រាន់តែ...ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំគិតអំពីពួកគេ។

10 ហើយនៅតុកសុន វាជាទីក្រុងទេសចរណ៍ អ្នកដឹងទេ ហើយព្រះវិហារកំពុង ទាញ អ្នកដឹងទេ។ វាពិបាកណាស់។ មិនសូវខាងវិញ្ញាណទេ ហើយដោយសារ តែមានការប្រកួតប្រជែង គឺខ្លាំង ហើយវាធ្វើឱ្យពិបាក។ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចមាន អ្នកទាំងអស់គ្នា បូករួមទាំងព្រះវិហារ បន្ទាប់មករស់នៅទីនោះ ខ្ញុំគិតថាវាមិនអី

ទេ? ឃើញទេ? ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថា ដរាបណាក្រុមជំនុំនេះនៅតែជាក្រុមជំនុំ ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នានៅតែមក ខ្ញុំនឹងនៅតែនៅទីនេះ រហូតដល់ព្រះយេស៊ូវយាងមក។

11 ដូច្នោះអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយមួយរយៈមុន។ ខ្ញុំមិនចង់និយាយឡើងវិញទេ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលខ្ញុំទៅដល់មុខអ្នក ខ្ញុំ—ខ្ញុំភ័យ ហើយខ្ញុំក៏មានអារម្មណ៍ស្រងូតស្រងាត់ មនោសញ្ចេតនា និងនិស្ស័យផងដែរ។ ខ្ញុំជាអ្នកនោះ តាំងពីដំបូង ដូច្នោះខ្ញុំ...វាធ្វើឱ្យខ្ញុំទាំងអស់ហែកនៅខាងក្នុង។ ប៉ុន្តែដើម្បីដឹងថាកន្លែងណាដែលខ្ញុំអាចទៅ...ខ្ញុំមិនមាន—ក្រុមនៅលើផែនដីទេ ដែលខ្ញុំស្គាល់ ដែលនៅជាប់ខ្ញុំដូចជាក្រុមនេះ។ សូម—សូមព្រះអនុញ្ញាតឱ្យយើងមិនអាចបំបែកបាន ដូច្នោះនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រដែលនឹងមកដល់ សូមឱ្យយើងនៅទីនោះជាមួយគ្នា ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ។

12 អង្គុយនៅទីនេះនៅមាត់ទ្វារ និយាយជាមួយប៊ីលខុចមួយភ្លែត ដើម្បីនាំនរណាម្នាក់ត្រឡប់ទៅព្រះគ្រីស្ទ សារជាថ្មីម្តងទៀត នៅក្នុងបន្ទប់ផ្សេងទៀត។ ប៉ុន្តែអង្គុយនៅទីនោះនិយាយជាមួយគាត់ អាយុកៅសិបមួយឆ្នាំ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំខ្សោយ។ ភ្នែករបស់ខ្ញុំមិនដូចអ្វីដែលពួកគេគួរធ្វើទេ។”

ហើយខ្ញុំគិតថា កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ខ្ញុំមករកគាត់នៅពេលដែលគាត់មានជំងឺខ្សោយបេះដូងទាំងស្រុង ហើយស្ទុះបេះដូង ជិតស្លាប់។ ហើយគ្រូពេទ្យដែលព្យាបាលគាត់ ដែលនិយាយថាគាត់មិនអាចជាសះស្បើយ គ្រូពេទ្យបានស្តាប់។ ហើយនៅទីនេះលោកប៊ីលដុក ឃើញទេ ដែលមានអាយុកៅសិបមួយឆ្នាំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប៊ីល អ្នកលែងមានប្រយោជន៍នៅលើផែនដីដូចជាការងារនិងអ្វីៗដូចនោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំសុំរឿងនេះ ព្រះប្រទានកម្លាំងដល់អ្នក ព្រោះអ្នកស្រឡាញ់ការប្រជុំនេះណាស់។” បុរសអាយុកៅសិបមួយឆ្នាំឆ្លងប្រទេសជិះកុងដរថយន្ត ក្តៅស្ងួត ត្រជាក់ ភ័យព្រួយ អ្វីក៏ដោយ គឺដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូល។ ព្រះប្រទានពរដល់ព្រលឹងដ៏ក្លាហាននោះ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំមិនមាន...

13 ខ្ញុំមានការសុំទោសមួយទៀត ដែលទុកអ្នកដូចដែលខ្ញុំបានធ្វើនៅព្រឹកនេះ ក្នុងរយៈពេលបីម៉ោង។ ហើយខ្ញុំមិនបានរកយុត្តិធម៌ចំពោះសារនោះទេ ព្រោះខ្ញុំបានកាត់វា ហើយទុកមួយផ្នែក ហើយរំលងមួយផ្នែក ជាដើម។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេឱ្យកាន់កាសែត។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំយកវាម្តងទៀតនៅកន្លែងណាមួយដែលវាត្រជាក់ឬអ្វីមួយ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំអាចមានអារម្មណ៍

ថាមានព្រះវិញ្ញាណ ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងសម្លឹងមើលអ្នកហើយដឹងថាអ្នកកំពុងញាប់ញ័រ ហើយដឹងថាអ្នកក្តៅ ហើយ—ហើយនោះគ្រាន់តែធ្វើឲ្យខ្ញុំស្រក់ទឹកភ្នែក។ ខ្ញុំមិន ចង់ឱ្យអ្នករងទុក្ខទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកមានជាសុភមង្គល។ ឃើញទេ? ហើយវាធ្វើឱ្យខ្ញុំ បារម្ភ។

14 ដូចជា ខ្ញុំឃើញមនុស្សឈឺ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនអាច—ប្រសិនបើខ្ញុំមិនអាចមាន អារម្មណ៍ចំពោះអ្នកជំងឺទាំងនោះ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើពួកគេមិនល្អបានទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែ មានអារម្មណ៍ចំពោះពួកគេ។ ហើយវិធីដូចគ្នាជាមួយ—ជាមួយអ្នក ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែ មានអារម្មណ៍សម្រាប់អ្នក បើមិនដូច្នោះទេខ្ញុំមិនអាចជាបងប្អូនរបស់អ្នកបានទេ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែមានអារម្មណ៍សម្រាប់អ្នក។ ហើយខ្ញុំធ្វើវា ព្រះដឹងថានោះ ជាការពិត។

15 ហើយឥឡូវនេះ យប់នេះ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។

ហើយខ្ញុំចង់...មនុស្ស និងប្រទានពរដល់បុរសទាំងនេះ និងបងប្រុសខូលីន និងហ៊ីកឃើសុន បងប្រុសនេវីល បងប្រុសខេប អ្នកទទួលបន្ទុក និងទាំងអស់ សម្រាប់របាយការណ៍ដ៏ល្អដែលនឹងមកដល់ អំពីរបៀបដែលអ្នកមានសណ្តាប់ ធ្នាប់ ការកំណត់ក្រុមជំនុំ និងរបៀបដែលអ្វីៗទាំងអស់កំពុងចូលមកក្នុងទីតាំង ត្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំដឹងគុណអ្នកចំពោះអ្នកជាបុរស។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នកសម្រាប់ ការព្យាយាមអនុវត្តបទបញ្ជា។ ហើយសំបុត្រមួយៗចូលមកក្នុងតុកសុន មកឯខ្ញុំ “បងប្រុសប្រាណហាំ វាមិនដូចពីមុនទេ។ វាខុសគ្នាខ្លាំងណាស់ អារម្មណ៍ដ៏មានពរ នៃវត្តមានរបស់ព្រះ។” ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមានអំណរគុណចំពោះរឿងនោះ។ ព្រះអម្ចាស់ ប្រទានពរដល់អ្នក!

16 បន្ទាប់មក ឥឡូវនេះ យប់នេះ ខ្ញុំបានអាននៅទីនេះនៅក្នុងបទគម្ពីរនៅកន្លែង តូចមួយ ទៅ—ប្រហែលជាកំណត់ពាក្យពីរបី ដើម្បីនិយាយនិងអានបទគម្ពីរមួយ ហើយបន្ទាប់មកប្រហែលជាបទគម្ពីរពីរ បន្ទាប់មកនិយាយជាមួយអ្នកមួយភ្លែត ហើយបន្ទាប់មកអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ មិនមែនមួយភ្លែតទេ ខ្ញុំកំពុងមើល នាឡិកា ហើយខ្ញុំនឹងព្យាយាមធ្វើឱ្យវាលឿនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំគិតថានៅពេលដែលហ្វូងមនុស្សប្រមូលជុំគ្នាដោយមិនអានព្រះបន្ទូលឬធ្វើអ្វី ការដាស់តឿនមួយចំនួន ការប្រជុំនឹងមិនពេញលេញទេ។

17 អ្នករាល់គ្នាជាច្រើនបានរង់ចាំ។ អ្នករាល់គ្នាជាច្រើនមានការធ្វើដំណើររាប់

ម៉ាយនៅយប់នេះ។ តើខ្ញុំកោតសរសើរយ៉ាងណា! របៀបដែលខ្ញុំមើលនិងឃើញម្នាក់ៗ ហើយគិតអំពី...នៅទីនោះនៅអាហ្សែណា ខ្ញុំគិតថា “ពេលខ្ញុំឃើញគាត់ម្តងទៀត ខ្ញុំនឹងដើរចុះទៅចាប់ដៃគាត់ ហើយអោបកគាត់។” ហើយនៅទីនេះអ្នកកំពុងអង្គុយនៅទីនេះ ហើយអ្នកណា កន្លែងណា អ្នកដឹងទេ? មិនដឹងថាត្រូវចាប់ផ្តើមពីមួយណា ហើយ...តើធ្វើដូចម្តេចដើម្បីចេញពីវា។ ប៉ុន្តែ បាទ ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។ ព្រះក៏ស្រឡាញ់អ្នកដែរ។

18 ឥឡូវនេះខ្ញុំគិតថា ប្រសិនបើខ្ញុំមិនច្រឡំទេ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនមាន—បទគម្ពីរខុសដែលដាក់នៅទីនេះ ខ្ញុំចង់អានចេញពីកូរិនថូសទី១ ជំពូកទី១ ចាប់ផ្តើមដោយខទី១៨ ហើយក៏អានកូរិនថូសទី២ ១២:១១ ដើម្បីយកអត្ថបទមួយ។ ឥឡូវនេះប្រសិនបើខ្ញុំអាចរកឃើញអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងអាន ហើយបន្ទាប់មកអធិស្ឋានហើយចាប់ផ្តើមភ្លាមៗ គ្រាន់តែនិយាយទៅកាន់អ្នកពីរបីនាទីលើប្រធានបទខ្លីមួយ។ នៅក្នុងកូរិនថូសទី១ ជំពូកទី១ ចាប់ផ្តើមដោយខទី១៨។

ដ្បិតដំណឹងពីលើឆ្កាង នោះជាសេចក្តីចំកូត ដល់អស់អ្នកដែលកំពុងតែរំលោភ តែជាព្រះចេស្តានៃព្រះ ដល់យើងរាល់គ្នាដែលកំពុងតែបានសង្គ្រោះវិញ។

ព្រោះមានសេចក្តីចែងទុកមកថា អញនឹងបំផ្លាញប្រាជ្ញារបស់ពួកអ្នកប្រាជ្ញ ហើយនិងលើកចំណេះរបស់ពួកអ្នក ដែលចេះ ចោលចេញ។

តើអ្នកប្រាជ្ញនៅឯណា? តើអាចារ្យនៅឯណា? តើអ្នកដេញដោលនៃសម័យនេះនៅឯណា? ព្រះទ្រង់បានធ្វើឲ្យប្រាជ្ញារបស់លោកីយ៍នេះទៅជាសេចក្តីល្ងង់ល្មើវិញទេតើ?

តើខ្ញុំអាចដកស្រង់វាម្តងទៀតបានទេ? “តើព្រះមិនបានធ្វើឲ្យភាពល្ងង់ល្មើក្លាយជាប្រាជ្ញារបស់លោកីយ៍នេះទេឬ?” តើប្រាជ្ញារបស់លោកីយ៍នេះជាអ្វី? ភាពល្ងង់ល្មើ។

...ព្រះទ្រង់បានធ្វើឲ្យប្រាជ្ញារបស់លោកីយ៍នេះ ទៅជាសេចក្តីល្ងង់ល្មើវិញទេតើ?

ដ្បិតដោយព្រះព្រះទ្រង់បានសំរេចតាមប្រាជ្ញានៃទ្រង់ថា មនុស្សលោកនឹងរកស្គាល់ព្រះដោយអាងប្រាជ្ញាខ្លួនមិនបានទេ បាន

ជាទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងជួយសង្គ្រោះអស់លោកអ្នកដែលជឿបាន
ជាដោយសារសេចក្តីល្វីល្វើវិញ គឺជាការប្រកាសដំណឹងល្អ។

តើខ្ញុំអាចអានខនោះម្តងទៀតបានទេ? ស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់។

ដ្បិតដោយព្រះព្រះទ្រង់បានសំរេចតាមប្រាជ្ញានៃទ្រង់ថា
មនុស្សលោកនឹងរកស្តាប់ព្រះដោយអាងប្រាជ្ញាខ្លួនមិនបានទេ បាន
ជាទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងជួយសង្គ្រោះអស់លោកអ្នកដែលជឿ
ដោយសារសេចក្តីល្វីល្វើវិញ គឺជាការប្រកាសដំណឹងល្អ។

ពីព្រោះសាសន៍យូដា គេចង់ឃើញភស្តុតាង...ហើយសាសន៍ក្រេក
គេស្វែងរកប្រាជ្ញា:

តែយើងខ្ញុំប្រកាសប្រាប់ពីព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់ត្រូវបានរើញ ជាហេតុ
នាំឲ្យរោគចិត្ត...ដល់សាសន៍យូដា និងជាសេចក្តីល្អដល់លើសសាសន៍
ក្រេក

តែព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់ជាព្រះចេស្ដា ហើយជាប្រាជ្ញារបស់ព្រះវិញ
ដល់អស់អ្នកដែលទ្រង់ហៅ ទាំងសាសន៍យូដា ហើយនិងសាសន៍
ក្រេកផង។

ដ្បិតសេចក្តីល្អល្វើរបស់ព្រះ នោះមានប្រាជ្ញាលើសជាងមនុស្ស
ហើយសេចក្តីកំសោយរបស់ព្រះ ក៏មានកំឡាំងលើសជាងមនុស្សដែរ។

19 ហើយនៅក្នុងកូរិនថូសទី២ ជំពូកទី១២ ខទី១១ ប៉ុលនិយាយ។

ខ្ញុំបានត្រឡប់ជាល្ងង់ខ្លៅ ដោយសេចក្តីអំនួត គឺអ្នករាល់គ្នាបានបង្ខំខ្ញុំ
ដ្បិតគួរឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានផ្ទុកផ្ទុកខ្ញុំវិញ: ទោះបីខ្ញុំមិនមែនជាអ្វីក៏ដោយ
គង់តែខ្ញុំមិនចាញ់ពួកសាវ័កដំណាមួយនោះទេ។

20 ចូរយើងអធិស្ឋាន។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ សូមបន្ថែមទៅពាក្យពីរបីនេះ នៅយប់
នេះ ដែលត្រូវបាននិយាយនៅក្នុងថ្ងៃកន្លងផុតទៅ ដោយសាវ័កប៉ុលដ៍អស្ចារ្យ ដើម្បី
ឱ្យយើងអាចរីកចម្រើនដោយការស្តាប់ពួកគេនៅយប់នេះ: ក្នុងការអនុវត្តពួកគេក្នុង
ជីវិតរបស់យើង ដើម្បីឲ្យយើងក្លាយជា—ស្នាដៃរបស់ព្រះ ដែលធ្វើតាមរបៀបដែល
ទ្រង់បានជ្រើសរើសសម្រាប់យើង។ ដ្បិតយើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។
អាម៉ែន។

21 ខ្ញុំនឹងអធិប្បាយនៅយប់នេះពីរបីនាទី បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ លើប្រធានបទ: មនុស្សប្លែកពីគេ។ ឥឡូវនេះ នោះជាអត្ថបទដ៏អាក្រក់ ឈឺឃើញ ដែលត្រូវយក ប៉ុន្តែនោះជា ខ្ញុំគិតថា ច្រើនឬតិចប្រាប់ពីវិធីដែលខ្ញុំចង់បង្ហាញវា។

22 អ្នកដឹងទេ មានរឿងជាច្រើន សព្វថ្ងៃនេះ ដែលមនុស្សក្លាយជាមនុស្សប្លែកពីគេ យើងហៅវាអញ្ចឹង។ ហើយការបញ្ចេញមតិនោះ ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់មិនធ្លាប់បានឮ វាមានន័យថានរណាម្នាក់ “ភាពប្លែក” នរណាម្នាក់ដែល “ប្លែក” ទៅកាន់មិត្តម្នាក់ទៀត។ ហើយគ្មានការសង្ស័យទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលយើងជាច្រើនប្លែក ពីគ្នាទៅវិញទៅមក។

23 ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានទៅតាមផ្លូវមួយនៅឡូសអាន់ដឺឡេស រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ហើយខ្ញុំបានឃើញមនុស្សប្លែកម្នាក់ សម្លេងរឿងប្លែកៗ។ ហើយគាត់កំពុងដើរតាមផ្លូវ មិនមែនរើសទេ ប៉ុន្តែគាត់គ្រាន់តែចូលចិត្តដើរលេងពេលរសៀល។ ហើយខ្ញុំបានទៅម្ខាងទៀតនៃផ្លូវ ដើម្បីមើលអ្វីដែលគាត់កំពុងធ្វើ។ គ្រប់គ្នាបានងាកមកសើចដាក់គាត់ ដោយសារតែភាពប្លែករបស់គាត់។

ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញថាគាត់មានសញ្ញាមួយព្យួរនៅខាងមុខគាត់។ ហើយខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងឃើញអ្វីដែលគ្រប់គ្នាកំពុងសើច គឺបុរសចម្លែក ប្លែកម្នាក់នេះ។ ហើយដូច្នោះគាត់គឺ...ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញគាត់នៅពេលដែលមនុស្សមើលមកគាត់ ពួកគេបានសើចដាក់គាត់ ហើយ—ហើយ ប៉ុន្តែគាត់ហាក់ដូចជាមានស្នាមញញឹមខុសគ្នា ស្នាមញញឹមនៃការពេញចិត្ត។ ស្នាមញញឹមផ្សេងទៀតដែលមនុស្សកំពុងផ្តល់ឱ្យគាត់គឺដូចជាចំអកឱ្យគាត់ ប៉ុន្តែគាត់ហាក់ដូចជាពេញចិត្តនឹងអ្វីដែលគាត់កំពុងធ្វើ។

24 មែនហើយ នោះជារឿងជាច្រើនដែលត្រូវគិត នៅពេលដែលបុរសម្នាក់ពេញចិត្តនឹងអ្វីដែលគាត់កំពុងធ្វើគឺត្រឹមត្រូវ។ ទោះបីគាត់ជាមនុស្សចម្លែកចំពោះអ្នកផ្សេងក៏ដោយ បើគាត់ពេញចិត្តអ្វីដែលគាត់កំពុងធ្វើគឺត្រឹមត្រូវ បន្ទាប់មកអនុញ្ញាតឱ្យគាត់នៅជាមួយវា។

ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំចូលទៅជិតបុរសតូចនោះ ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់...នៅលើទ្រូងរបស់គាត់នៅទីនេះ នៅលើបន្ទះឬក្តារមួយ បានសរសេរថា “ខ្ញុំជាមនុស្សល្ងីល្ងើ” ហើយនៅខាងក្រោម មាន “សម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ”។ “ខ្ញុំជាមនុស្សល្ងីល្ងើ” ជា

អក្សរដ៏ធំ ចុះនៅខាងក្រោម បាននិយាយថា “សម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ។” ហើយគ្រប់គ្នា បានសើចចំអកចំពោះរឿងនេះ។

25 ហើយនៅពេលដែលបុរសតូចបានសំដៅចុះក្រោមតាមរយៈហ្វូងមនុស្ស នៃការសើចនិងបន្ត ខ្ញុំងាកទៅមើលអ្វីដែលនៅខាងក្រោយរបស់គាត់។ ហើយ មានសញ្ញាសួរដ៏ធំមួយនៅលើខ្នងរបស់គាត់ ហើយចុះនៅខាងក្រោមនិយាយថា “ឥឡូវនេះតើភាពល្ងង់របស់អ្នកណា?”

26 មែនហើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាគាត់មានអ្វីនៅទីនោះ អ្នកឃើញទេ ប៉ុន្តែគាត់ ហាក់ដូចជាពេញចិត្តដែលគាត់អាចជាមនុស្សល្ងីល្ងើសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយ នោះជាអ្វីដែលប៉ុលបាននិយាយថាគាត់បានក្លាយជា “មនុស្សល្ងីល្ងើ” សម្រាប់ ព្រះគ្រីស្ទ។

27 បងប្រុស ត្រយ នៃក្រុមធុរៈកិច្ចដំណឹងល្អ ជាមិត្តល្អរបស់ខ្ញុំ គាត់—គាត់ជាអ្នក កាត់សាច់។ ហើយមានមេរោគមួយចំនួននៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ពីការកាប់សាច់ជ្រូក ម្តង។ បុរសខ្លះដែលស្គាល់ ឬស្រី ប្រហែលជាដឹងថាមេរោគជាអ្វី ប៉ុន្តែវា—វានឹងស៊ី អ្នក។ ដូច្នេះ ដើម្បីសង្គ្រោះជីវិតរបស់គាត់ ពួកគេត្រូវ—កាត់ម្រាមដៃបី។ ហើយគាត់ មានម្រាមដៃតែពីរនៅលើដៃម្ខាង ប៉ុន្តែគាត់នៅតែជាអ្នកកាប់សាច់។

28 ហើយមានជនជាតិអាឡឺម៉ង់ម្នាក់ដែលធ្វើការជាមួយគាត់នៅក្នុង—ហាង សាច់ចៀមមួយនៅឡូសអែនដឺលេស ដូច្នេះគាត់—គាត់បានបន្តព្យាយាមដឹកនាំ ជនជាតិហូឡង់តូចទៅកាន់ព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយគាត់បាននិយាយថាគាត់ជា “លូធើរ រាន” ហើយវាមិនអីទេជាមួយគាត់។ គាត់ពេញចិត្តថាគាត់ជាគ្រីស្ទាន ពីព្រោះគាត់ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារ “លូធើររាន” ដូចដែលគាត់បាននិយាយ។ ដូច្នេះនៅយប់ មួយបងប្រុស ត្រយ មានឯកសិទ្ធិនាំគាត់ទៅព្រះវិហារ។

29 ឈ្មោះរបស់គាត់គឺហេនរី។ ហើយហេនរី ជាភាសាអាឡឺម៉ង់គឺ “ហេនរីច” ហើយដូច្នេះពួកគេហៅគាត់ថា “ហេនី”។ អ្នកបានឮការបញ្ចេញមតិនោះ។ គាត់ បាននិយាយថា “ហេនី តើទៅព្រះវិហារជាមួយខ្ញុំយប់នេះយ៉ាងម៉េចដែរ?”

30 “មែនហើយ” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងទៅ។” ដូច្នេះគាត់បាន ចុះទៅកិច្ចប្រជុំបែបចាស់ដែលពួកគេកំពុងប្រជុំអធិស្ឋាន ហើយគាត់ពិតជាបាន ទទួលការជឿជាក់ ហើយថ្វាយចិត្តរបស់គាត់ដល់ព្រះគ្រីស្ទ។

អូ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ បុរសជនជាតិហូឡង់តូចនេះកំពុងរីករាយជាមួយខ្លួនឯង។ រាល់ពេលគាត់ដើរកាត់អាការ លើកដៃឡើងលើអាកាស និងយាយថា “សរសើរ តម្កើងព្រះជាម្ចាស់! សូមអរគុណព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ!” ហើយគាត់បានទាក់ទាញ ការយកចិត្តទុកដាក់ដល់ពួកគេទាំងអស់។

31 អ្នកឃើញទេ គាត់ក្លាយជាមនុស្សប្លែកពីគេចំពោះបន្ទាត់ទាំងមូលនៃអ្នក កាត់សាច់។ ហើយគាត់នឹងកាត់សាច់ ហើយគាត់ចាប់ផ្តើមគិតអំពីព្រះអម្ចាស់ ហើយគាត់ចាប់ផ្តើមយំ។ គាត់បានដាក់កាំបិតចុះ ហើយដើរឡើងចុះតាមច្រក ផ្លូវ មិនមែនដោយប្រញាប់ប្រញាល់ទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែបង្កើតសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់ ព្រះគ្រីស្ទ និងយាយថា “អូ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ណាស់ ព្រះយេស៊ូវ!” អ្នកដឹងទេ គ្រាន់តែដើរថយក្រោយ។

32 ហើយចៅកែបានមកឃើញគាត់ធ្វើបែបនេះ ហើយពេលគាត់ដើរចុះទាំង យំ។ ហើយចៅហ្វាយ គាត់មិនដែលកត់សម្គាល់ចៅហ្វាយទេ គាត់កំពុងគិតអំពី ព្រះយេស៊ូវ។ ហើយគាត់ចាប់ផ្តើមចុះក្រោម លើកដៃឡើងលើអាកាស ហើយ ទឹកភ្នែកស្រក់លើថ្ពាល់របស់គាត់ ដោយនិយាយថា “ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំ ស្រឡាញ់ទ្រង់!”

ហើយចៅហ្វាយបាននិយាយថា “ហេនី តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្នក?” គាត់ បាននិយាយថា “អ្នករាល់គ្នានៅក្នុង—នៅក្នុងបន្ទាត់ទាំងមូលកំពុងនិយាយអំពី វា។ តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្នក ហេនី?”

33 ជនជាតិហូឡង់តូចបាននិយាយថា “អូ ចៅហ្វាយ!” គាត់បាននិយាយថា “ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ ខ្ញុំបានសង្គ្រោះហើយ!”

គាត់បាននិយាយថា “អ្នកបានទទួលអ្វី?”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានសង្គ្រោះហើយ!” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំបាន ទៅជាមួយបងប្រុស ត្រយ នៅទីនេះក្នុងបេសកកម្មតូចមួយ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបាន សង្គ្រោះ។ ហើយព្រះយេស៊ូវបានចូលមកក្នុងចិត្តខ្ញុំ ហើយខ្ញុំពេញដោយសេចក្តី ស្រឡាញ់!”

ទ្រង់មានបន្ទូលថា “អ្នកច្បាស់ជាបានធ្លាក់ទៅក្នុងក្រុមមនុស្សឆ្គួតនោះ។”

34 គាត់បាននិយាយថា “បាទ!” បាននិយាយថា “ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ!” បាននិយាយថា “សូមអរគុណព្រះសម្រាប់ការឆ្លុត!” គាត់បាននិយាយថា “អ្នកដឹងទេ អ្នកបើករថយន្តមកតាមផ្លូវ ហើយអ្នកយកភាពឆ្លុតទាំងអស់ចេញពីវា អ្នកមិនបានអ្វីក្រៅពីហ្វូងមនុស្ស ល្ងង់ទេ!”

35 មែនហើយ ខ្ញុំមិនដឹងទេប៉ុន្តែអ្វីដែលជាជនជាតិហូឡង់តូចនោះធ្វើគឺត្រូវ។ យកគ្រាប់សណ្តែកឆ្លុតទាំងអស់ចេញ? គ្រាប់សណ្តែកគឺជាអ្វីដែលនៅជាប់គ្នា។ ហើយខ្ញុំគិតថានោះជាអ្វីដែលធ្វើឲ្យក្រុមជំនុំមគ្គុទ្ទេសក៍ពលខ្លះ កាន់អរិយធម៌ជាមួយគ្នា។

36 ឥឡូវនេះ មកពីដំណើរទស្សនកិច្ចនៅព្រឹស្តុតកាលពីប៉ុន្មានថ្ងៃមុន ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលវាលខ្សាច់ហើយកត់សម្គាល់ពីរបៀបដែលនៅខាងក្រៅទីក្រុងផុននិកពួកគេមានសួនច្បារជប៉ុន ហើយពួកគេមានផ្កានៅទីនោះ ផ្កាដ៏ស្រស់ស្អាត។ កន្លែងណា កាលខ្ញុំនៅក្មេងនៅទីនោះ ខ្ញុំបានចិញ្ចឹមសត្វពាហនៈតាមកន្លែងទាំងនោះ។ សត្វគោមិនមែនជាស្មៅទេ ដូច្នេះពួកគេគ្រាន់តែរស់នៅលើដើមត្រសក់សណ្តែកគូ ជាដើម។

37 ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញថាមាន—ការបន្តពូជចំពោះការប្រើប្រាស់វាលខ្សាច់។ ហើយនៅវាលខ្សាច់យើងរកឃើញថា ដើមដំបងយក្សនិងផ្កា។ ហើយនៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្ញុំនៅទីនោះ ឬផ្ទះដែលយើងកំពុងជួល បងស្រី ឡាសុន ខ្ញុំគិតថានាងនៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំបានឃើញនាង។ ហើយនាងមានគ្រែផ្កានៅខាងក្រៅ—នៃផ្ទះ វាកខ្វក់ខ្លះ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងមានខ្សាច់ ដូច្នេះនាងមានភាពកខ្វក់ខ្លះនៅលើគ្រែផ្កាជុំមួយនៅសងខាងនៃពីរជាន់។ ហើយរាល់ព្រឹកខ្ញុំត្រូវចេញទៅស្រោចទឹកផ្កាទាំងនោះ។ បើខ្ញុំមិនស្រោចទឹកពួកវាទេ ពួកវានឹងងាប់។ ហើយពួកវានឹង...ហើយបន្ទាប់មក ម្តងទៀត ខ្ញុំត្រូវបាញ់ថ្នាំខ្លះហើយបាញ់វា ដើម្បីរក្សាចែចេញពីពួកវា សត្វល្អិតនឹងស៊ីវា។

38 ហើយបន្ទាប់មកអ្នកទៅហួសពីនោះបន្តិច ចម្ងាយសាមសិបហ្វីតពីនោះ មានផ្កាខ្លះដុះ ហើយនៅវាលខ្សាច់ពួកគេកំពុងរីកចម្រើន។ ហើយអ្នកអាចដឹកបានម្តែហ្វីតហើយវាដូចជាជំរុំម្សៅ គ្មានអ្វីនៅក្នុងលោកនេះទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជាធូលីដី ហើយគ្មានទឹកទាល់តែសោះ។ ហើយអ្នកណាបាញ់ថ្នាំ? ឃើញទេ?

ទាំងនេះនៅលើគ្រែផ្កា ប្រសិនបើអ្នកបរាជ័យក្នុងការបាញ់ថ្នាំវាហើយ

ស្រោចទឹកវា នោះសត្វល្អិតឬចៃនឹងស៊ីវា។ ប៉ុន្តែចៃមិនអាចប៉ះវានៅវាលខ្សាច់បានទេ ហើយគាត់ក៏មិនត្រូវបំបៅកូននិងស្រោចទឹកវាលថ្ងៃដែរ គាត់គឺជាផលិតកម្មរបស់អ្នកបង្កើត។ នេះគឺជាការបន្តពូជកូនកាត់។

39 ហើយខ្ញុំគិតថា ថ្ងៃនេះ មូលហេតុដែលគ្រីស្ទានបានក្លាយជា មនុស្ស ជាមនុស្សឆ្នុត គឺដោយសារតែយើងមានការបន្តពូជជាច្រើន ហើយមិនមែនជាគ្រីស្ទានពិតប្រាកដ ចង្កោមដែលត្រូវតែទារកនិងបាញ់ថ្នាំ ហើយដើម្បីស្នាក់នៅក្នុងព្រះវិហារ។

40 ខ្ញុំអាចស្រមៃថាក្រុមជំនុំជំបូងគេជាអ្វី ហើយប្រៀបធៀបវាជាមួយនឹងការបន្តពូជនេះនៅថ្ងៃនេះ។ យ៉ាងនេះវានឹងក្លាយជាផលិតចោកនៃអ្វីដែលក្រុមជំនុំជំបូងពិតប្រាកដ គឺអ្នកជឿដ៏រឹងមាំលើព្រះ ជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អ្នកមិនបានចិញ្ចឹមពួកគេទេ។ អ្នកមិនចាំបាច់ប៉ះពួកគេហើយប្រាប់ពួកគេថាអ្នកនឹងយកវានៅក្នុងមួយនេះ ហើយប្រសិនបើពួកគេហត់នឿយពួកគេទៅមួយផ្សេងទៀត ហើយអ្នកនឹងធ្វើឱ្យពួកគេក្លាយជាឌីកុន ប្រសិនបើពួកគេនឹងមកទីនេះ ហើយចាកចេញពីអ្នកផ្សេងទៀត។ នោះគឺជាការបន្តពូជកូនកាត់។

41 ខ្ញុំកំពុងគិតអំពីគំនូរដើមរបស់មីហ្សែលហ្គេឡូ ខ្ញុំជឿថា “អាហារចុងក្រោយ។” ខ្ញុំគិតថាគាត់បានគូរវា។ តើអ្នកដឹងថារូបភាពដើមនោះនឹងប៉ះពាល់អ្វីដល់អ្នកទេ? វានឹងរាប់មិនអស់រាប់ពាន់ដុល្លារ នឹងមិនប៉ះវត្ថុដើមនោះទេ ព្រោះវាហួសពីតម្លៃ។ វាមានតម្លៃខ្ពស់ណាស់! ប៉ុន្តែអ្នកអាចទិញការបន្តពូជចោករបស់វាក្នុងតម្លៃប្រហែលពីរដុល្លារ។

42 នោះហើយជាមូលហេតុដែលមនុស្សសព្វថ្ងៃនេះមិនអាចយល់ពីភាពរឹងមាំនៃអ្នកជឿពិតប្រាកដ។ ពួកគេក្លាយជាមនុស្សឆ្នុត។ អ្នកដឹងទេ ពិភពលោកធ្លាក់ក្នុងផ្លូវអាក្រក់រហូតដល់ពេលខ្លះអ្នកត្រូវតែមានចំណុចទាញដើម្បីតម្រង់វាចេញ។ យកនរណាម្នាក់មកនៅលើឆាកដែលខុសគ្នាបន្តិច ហើយគាត់គឺជាមនុស្សអាក្រក់សម្រាប់ជំនាន់នោះ។ ខ្ញុំគិតកាលពីថ្ងៃមុន តើអ្នកណាអាច?

តើអ្នកណាថ្ងៃនេះមិនមែនជាមនុស្សឆ្នុត? អ្នកជាមនុស្សឆ្នុតរបស់នរណាម្នាក់។ ខ្ញុំជឿថាពិភពលោកនឹងឆ្លុតទាំងស្រុង។ តើអ្នកដឹងទេថាវាជាពេលវេលាដែលមនុស្សមិនអាចវិនិច្ឆ័យរវាងត្រូវនិងខុស ឬការពិតឬកំហុស?

43 តើអ្នកដឹងទេថាអ្នកនយោបាយមិនអាចវិនិច្ឆ័យត្រូវនិងខុសទេ? អ្នកឃើញ ពួកគេនៅស្ងៀមក្នុងការបោះឆ្នោតនេះ ព្រះគម្ពីរនៅក្នុងព្រះវិហារឬ...ព្រះគម្ពីរ ចូលទៅក្នុងសាលារិញ? ពួកគេមិនដឹងថាផ្លូវណាដែលនយោបាយនឹងផ្ទុះឡើង ទេ។ គិតមើល! ខ្ញុំមិនដឹងថាតើវានៅឥណ្ឌាអាណាឥឡូវនេះទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងរដ្ឋ អាវីហ្សូណា វាប្រឆាំងនឹងច្បាប់ក្នុងការអានព្រះគម្ពីរនៅសាលារៀន។ ខ្ញុំគិតថាវាជា រឿងដូចគ្នានៅឥណ្ឌាអាណា ស្ទើរតែសហរដ្ឋអាមេរិកទាំងមូល ដោយសារតែស្រ្តី មិនស្មោះត្រង់មួយចំនួនបានផ្លាស់ប្តូរកម្មវិធីទាំងមូល។ ហើយសូមចាំថា វាជាការ ប្រឆាំងនឹងច្បាប់ក្នុងការអានព្រះគម្ពីរនៅក្នុងសាលាសាធារណៈរបស់យើង ប៉ុន្តែ ពន្ធរបស់អ្នកជឿគាំទ្រភាពមិនស្មោះត្រង់ដែលត្រូវបានបង្រៀននៅក្នុងសាលា។

44 នយោបាយ។ យើងត្រូវការអំប្រាហាំលីនខុនម្នាក់ទៀត។ យើងត្រូវការ ជាទ្រឹក ហោនរីម្នាក់ទៀត។ យើងត្រូវការជនជាតិអាមេរិកម្នាក់ដែលអាចលេចធ្លោដោយមិន គិតពីកន្លែងដែលនយោបាយ ហើយហៅត្រូវ “ត្រូវ” និងខុសគឺ “ខុស។”

45 តើអ្នកដឹងទេថាគ្រុគង្វាលសព្វថ្ងៃនេះមិនអាចវិនិច្ឆ័យថាមួយណាត្រូវ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឬនិកាយក្រុមជំនុំ? ពួកគេមិនដឹងថាត្រូវទៅផ្លូវណាទេ។ ពួកគេ មិនអាចវិនិច្ឆ័យរវាងត្រូវនិងខុសទេ។ “ខ្ញុំដឹងថាព្រះគម្ពីរនិយាយវា ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំ របស់យើងនិយាយថា...” ឃើញទេ មនុស្សមិនមានសមត្ថភាពក្នុងការវិនិច្ឆ័យត្រូវ ពីខុសទេ។ ហើយអ្វីដែលផ្ទុយនឹងព្រះគម្ពីរគឺខុស។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺត្រឹមត្រូវ ហើយពាក្យរបស់មនុស្សគ្រប់រូបគឺជាការកុហក ដែលផ្ទុយនឹងវា។ ហើយដើម្បី ព្យាយាមឈរឥឡូវនេះនៅលើ—ពេល—ដូចនោះ ហើយដើម្បីឈរសម្រាប់អ្វីដែល ត្រឹមត្រូវ អ្នកក្លាយជាមនុស្សឆ្គួត។

ចូរហៅគូអង្គមួយចំនួន។

46 ខ្ញុំអាចស្រមៃមើលហោរាណូអេ នៅក្នុងថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យដែលគាត់រស់នៅ យុគសម័យវិទ្យាសាស្ត្រដ៏អស្ចារ្យដែលជាកន្លែងដែលពួកគេបានសាងសង់ពីវាមីត និងសត្វចម្លែកមានស្ថាបមានក្បាលមនុស្សស្រីនិងដងខ្លួនជាសត្វតោ ដែល ជាកន្លែងដែលពួកគេអាចបង្ហាញថាគ្មានទឹកនៅលើមេឃ ដោយការស្រាវជ្រាវ វិទ្យាសាស្ត្រ។ បុរសចំណាស់ម្នាក់នេះចេញមកហើយនិយាយថា “មានភ្លៀងធ្លាក់ ពីលើមេឃ។” លូអេជាមនុស្សអាក្រក់សម្រាប់ជំនាន់នោះ។ គាត់ក្លាយជាមនុស្ស ឆ្គួត។

47 ចូរយើងគិតពីលោកម៉ូសេ។ កាលលោកម៉ូសេចុះទៅជាផ្កាស ដូចដែលយើងបាននិយាយនៅព្រឹកនេះ ហើយម៉ូសេចុះទៅជាផ្កាស ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់បានចាត់ខ្ញុំឲ្យចុះមកដើម្បីនាំបារម្ភទាំងនេះចេញ” ជាមួយនឹងដំបងនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ប្រឆាំងនឹងកងទ័ពដ៏អស្ចារ្យដែលបានយកឈ្នះពិភពលោកទាំងមូល។ ជាផ្កាស តាមទេពកោសល្យវិទ្យាសាស្ត្រទាំងអស់ គិតថាម៉ូសេជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅ។ ហើយគាត់ជាមនុស្សឆ្លុត សម្រាប់ពួកគេ។

48 ខ្ញុំអាចស្រមៃមើលហោរាអេលីយ៉ា នៅក្នុងថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់ នៅពេលដែលសម័យកាលដ៏អស្ចារ្យនៃម៉ូដ នៅពេលដែលអំហាប់និងយេសេបិលបានគ្រប់គ្រងពិភពលោកដូចនៅសម័យពួកគេ និងម៉ូដនិងអ្វីៗទាំងអស់ដែលយេសេបិលចង់ស្លៀក និងរបៀបដែលនាងមានស្រ្តីទាំងអស់ស្លៀកពាក់ដូចនាង និងការលាបពណ៌របស់នាង និងបន្ត ម៉ូដរបស់នាង របៀបដែលនាងធ្វើម៉ូដខ្លួនឯង។ ហើយនៅពេលដែលមនុស្សចាស់មួយចំនួនដូចជាអេលីយ៉ា ចេញមកនៅលើឆាកនិងទប់ទល់នឹងប្រជាជាតិទាំងមូល ចំពោះអំហាប់ គាត់ជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅ។ ហ្នឹងហើយ។

49 អម៉ូស ជាហោរា ពេលគាត់មកស្រុកសាម៉ារីនៅថ្ងៃដែលសាម៉ារីដូចជាហូលីវូដសព្វថ្ងៃនេះ ស្រ្តីនៅតាមផ្លូវ ការស្លៀកពាក់ និងសូម្បីតែការផិតក្បត់ជាសាធារណៈ របៀបដែលពួកគេបន្តនិងរស់នៅទីនោះ ដោយអនុញ្ញាតឱ្យបុរស...

50 វាស្ទើរតែជាអំពើផិតក្បត់ជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃនេះ នៅចំពោះមុខអ្នក។ ខ្ញុំបានទៅកន្លែងជាក់លាក់មួយនៅយប់ផ្សេងទៀត ដើម្បីរកអ្វីបរិភោគ ហើយក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រីតូចៗនៅទីនោះឱបនិងចើបដូចជាខ្ញុំមិនដឹងថាជាអ្វីទេ។

ហើយតើអ្នកដឹងទេ ប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ នោះអាចជាអំពើផិតក្បត់? នៅពេលដែលបុរសម្នាក់ចើបអ្នក គាត់អាចផិតក្បត់ជាមួយអ្នក។ អ្នកមិនគួរអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ចើបទេលុះត្រាតែអ្នករៀបការ សម្រាប់ក្រពេញទាំងបុរសនិងក្រពេញញឹកនៅក្នុងបបូរមាត់។ តើអ្នកយល់ទេ? ហើយនៅពេលដែលក្រពេញបុរសនិងស្រ្តីមកជាមួយគ្នា អនុញ្ញាតឱ្យវានៅកន្លែងដែលអ្នកបានប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់។ ហើយអ្នកមិនគួរអនុញ្ញាតឱ្យក្មេងប្រុសចើបអ្នករហូតដល់ស្បែកនោះបើកលើមុខអ្នក ហើយអ្នកជាប្រពន្ធរបស់គាត់។ កុំធ្វើដូច្នោះ! វាប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់។ វាលាយក្រពេញបុរសនិងស្រ្តី។

51 ហេតុអ្វីបានជាបុរសមិនចើបបុរស ស្រ្តីចើបស្រ្តីនៅលើបបូរមាត់? ដោយសារតែវាមិនឆ្លងកាត់ក្រពេញ។ កុមារកើតមកដោយក្រពេញឆ្លងកាត់។

ដូច្នោះវាស្ទើរតែជាការផិតក្បត់ជាសាធារណៈម្តងទៀត នៅគ្រប់ទីកន្លែង។ រកមើលនៅលើអក្រុងនិងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកឃើញ ថា—ការរអិលនិង—ការបន្ត។ កុំឆ្ងល់ថាអំពើអសីលធម៌គឺនៅលើ—គឺនៅលើទំនោរ! តើពួកគេអាចធ្វើវាបានដោយរបៀបណា ហើយជំរុញខ្លួនឯងដោយចើបស្រ្តីទាំងនោះនៅក្នុងមាត់ ដោយដឹងថានោះជាអំពើផិតក្បត់! ព្រះនឹងមិនអត់ទោសឱ្យវាទេលុះត្រាតែអ្នកប្រែចិត្ត។

52 ហើយឥឡូវនេះ នៅពេលឡើងមក ហោរាដ៏អស្ចារ្យនេះ គឺអម៉ុស។ គាត់ត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាហោរាតូចតាចម្នាក់ពីព្រោះមិនមានសរសេរច្រើនពីគាត់ទេ ប៉ុន្តែគាត់មានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយគាត់បានមើលទីក្រុងនោះ ទាំងអស់ដែលបានផ្តល់ឱ្យ...នៅក្នុងឧទ្យាន បុរសអង្គុយឱបស្រ្តី ហើយស្រ្តីឱបដៃជុំវិញបុរសគ្រាន់តែជាបុល្លីដូដទំនើប! ហើយគាត់បានដើរកាត់ទីក្រុងនោះ ហើយនិយាយថា “អ្នកនឹងប្រែចិត្តឬត្រូវវិនាស!” គាត់ជាមនុស្សល្អល្មើ។ គាត់ស្ទើរតែប្រកាសខ្លួនឯងថាជាមនុស្សឆ្លុត ចំពោះពួកគេ។

53 យ៉ូហានបាទីស្ទ នៅពេលដែលគាត់មកកន្លែងកើតហេតុ ទៅកាន់និកាយសាសនានៅថ្ងៃនោះ គាត់ជាមនុស្សឆោតល្ងង់។ គាត់មានឱកាសក្លាយជាបូជាចារ្យដើរតាមគន្លងរបស់ឪពុកគាត់។ ប៉ុន្តែគាត់បានបដិសេធមិនធ្វើវាទេ ពីព្រោះព្រះបានរក្សាគាត់ចេញពីគោលលទ្ធិនិងនិកាយទាំងនោះ ព្រោះការងាររបស់គាត់សំខាន់ពេក។ គាត់ត្រូវប្រកាសព្រះមេស៊ីយ៉ាងមក។ ហើយនៅពេលដែលគាត់មិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយពួកផារីស៊ី ពួកសាឌុស៊ី ឬអ្វីក៏ដោយ គាត់បានបដិសេធក្រុមទាំងមូល ហើយនិយាយថា “កុំនិយាយថា យើងមានអំប្រាហាំជាឪពុករបស់យើង” ដ្បិតខ្ញុំនិយាយថា ព្រះអាចយកថ្មទាំងនេះបង្កើតកូនដល់អំប្រាហាំ។” ចំពោះ—ទៅពិភពសាសនានៅសម័យរបស់គាត់ គាត់ជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅ។ ត្រូវហើយ។

54 នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកកន្លែងកើតហេតុ។ ចំពោះអ្នកកាន់សាសនានៅសម័យរបស់ទ្រង់ ទ្រង់ក៏ជាមនុស្សល្ងង់ដែរ។ ដោយសារតែពួកគេបាននិយាយថា “អ្នកគឺជាជនជាតិសាម៉ារី។ អ្នកឆ្លុតហើយ។ អ្នកជាមនុស្សឆ្លុត” នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀត “មនុស្សឆ្លុត។” ទ្រង់គឺបែបនោះ ចំពោះប្រជាជន

ព្រះអម្ចាស់ និងព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក។

កុំឆ្ងល់អី ប៉ុល បានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលដោយកម្លាំងលាងឲ្យក្លាយជាសង្ឃ ឱកាសនៃការក្លាយជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់។ ហើយនៅលើផ្លូវរបស់គាត់ចុះទៅក្រុងដាម៉ាស គាត់ត្រូវបានវាយប្រហារដោយពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយគាត់បានមើលទៅ ក្នុងនាមជាជនជាតិយូដា ហើយដឹងថាបង្គោលភ្លើងគឺជាអ្វីដែលដឹកនាំប្រជាជនរបស់គាត់។ គាត់បាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ តើទ្រង់ជានរណា?”

ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំជាព្រះយេស៊ូវ។”

55 ហើយនៅពេលដែលគាត់បាត់បង់ការអប់រំរបស់គាត់ គាត់បានបោះបង់ចោលទ្រឹស្តីរបស់គាត់ទាំងអស់ដែលគាត់បានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលនៅក្នុងសាលា ហើយក្លាយជាគ្រូអធិប្បាយធម្មតាម្នាក់ គាត់ជាមនុស្សល្ងីល្ងើ។ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានក្លាយជាមនុស្សល្ងីល្ងើ។”

56 ហើយមនុស្សគិតថាគាត់ឆ្គួត នៅក្បែរខ្លួនគាត់។ គាត់បានប្រាប់លោកភេស្តូសថា “ខ្ញុំមិនឆ្គួតទេ។” គាត់ទើបតែស្គាល់ព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែដើម្បីស្គាល់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងក្រុមសាសនា...

ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកមិនខកខានវាទេ។ ដើម្បីស្គាល់ព្រះយេស៊ូវ ថ្ងៃនេះក្នុងចំណោមក្រុមសាសនា អ្នកជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅ។ វាមិនបានផ្លាស់ប្តូរទេ។ ខ្ញុំអាចរស់នៅច្រើនលើរឿងនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ប្រញាប់សម្រាប់ជួរអធិស្ឋាន។

57 ម៉ាទីនលូធើ ជាបូជាចារ្យជនជាតិអាឡឺម៉ង់តូចនោះ ដែលរៀបចំពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់នៅថ្ងៃមួយ បានបោះវាចុះលើជណ្តើរ ហើយបាននិយាយថា “នេះមិនមែនជារូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេ។ នេះគ្រាន់តែជានំប៉័ងប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានធ្វើនៅទីនោះ។” ហើយគាត់បានប្រកាសថា “មនុស្សសុចរិតនឹងរស់នៅដោយជំនឿ។” គាត់ជាមនុស្សអាក្រក់ ចំពោះព្រះវិហារកាតូលិក។ ពួកគេអាចធ្វើឃាតគាត់សម្រាប់ការនោះ ប៉ុន្តែគាត់ជាមនុស្សឆ្លុត ហើយពួកគេគ្រាន់តែទុកគាត់ឱ្យនៅម្នាក់ឯង។ ប៉ុន្តែគាត់ក្លាយជាមនុស្សល្ងង់ចំពោះជំនាន់នោះ។

58 ចនវេសលី នៅក្នុងថ្ងៃនៃម៉ោងអសីលធម៌ដ៏ធំនៃប្រទេសអង់គ្លេស។ ពេលណាប្រសិនបើការរីករាលដាលរបស់វេសលីមិនបានមកដល់កន្លែងកើតហេតុ... ពិភពលោកទាំងមូលត្រូវបានពុករលួយ អសីលធម៌គ្រប់ទីកន្លែង។ ហើយក្រុមជំនុំ

អង់គ្លីខិនបានទៅឆ្ងាយរហូតដល់គ្មានការប្រជុំទៀតទេ ការគិតបែបកាល់រឺននិយម! ហើយចនវេសលីបានមកនៅលើឆាក ជាមួយ—ព្រះបន្ទូលនៃការរាប់ជាបរិសុទ្ធសម្មាភាពអសីលធម៌។ គាត់បានក្លាយជាមនុស្សឆ្លុត។

59 ដកស្រង់ពីលោកវេសលី ម្តងនៅក្នុងសៀវភៅរបស់គាត់។ គាត់កំពុងមកតាមផ្លូវមួយ ហើយបុរសម្នាក់នៃព្រះវិហារអង់គ្លេស... ពួកគេទាំងអស់គ្នាគិតថាគាត់ឆ្លុត ដូច្នោះគាត់ឈរនៅតាមផ្លូវ។ លោកវេសលីគឺជាបុរសតូចម្នាក់។ មិត្តធំម្នាក់នេះគិតថាគាត់នឹងវាយគាត់ចុះ ដូច្នោះគាត់ឈរនៅតាមផ្លូវ។ លោកវេសលីបានដើរឡើងហើយនិយាយថា “អត់ទោសឱ្យខ្ញុំ បាទ តើអ្នកនឹងដើរចេញពីផ្លូវទេ? ខ្ញុំប្រញាប់។”

ហើយអង់គ្លីខិនបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា “ខ្ញុំមិនដើរចេញពីផ្លូវសម្រាប់មនុស្សល្ងីល្ងីទេ។”

60 លោកវេសលីបានពាក់មួករបស់គាត់ ដើរជុំវិញគាត់ បាននិយាយថា “ខ្ញុំតែងតែអញ្ជឹង។” ដូច្នោះ អ្នកឃើញទេ នោះគឺជាម្នាក់ដែលជាមនុស្សឆ្លុត មួយគឺសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ មួយទៀតគឺសម្រាប់ក្រុមជំនុំ។

ដូច្នោះ អ្នកនៅតែជាមនុស្សឆ្លុត។

61 នៅពេលដែលពួកពេនទីកុស្តបានមកដល់កន្លែងកើតហេតុ កាលពីហាសិបឆ្នាំមុន ពួកគេបាននិយាយថា “ពួកគេជាមនុស្សឆ្លុត!” ពួកគេជាមនុស្សឆ្លុតត្រូវហើយ ដោយសារតែពួកគេបានថ្កោលទោសអំពើពុករលួយទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងសម័យកាលក្រុមជំនុំនៅពេលនោះនៅពេលដែលពួកគេមកដល់កន្លែងកើតហេតុ។

ប៉ុន្តែតើពួកពេនទីកុស្តបានធ្វើអ្វីខ្លះ? បានចូលទៅក្នុងកំអូតដែលពួកគេចេញមក ចូលទៅក្នុងអំពើពុករលួយនិកាយ។ អ្នកដឹងទេ? វាជាពេលវេលាសម្រាប់មនុស្សផ្សេងទៀត។ បាទ។ ដល់ពេលមួយទៀតហើយ។ ហ្នឹងហើយ។

62 សូមកត់សម្គាល់ គ្រាប់មួយ មុនពេលមានគ្រាប់មួយ មានប៉ូឡុងមួយដើម្បីបំពាក់គ្រាប់នោះ។ ហើយគ្រាប់នោះត្រូវបានដោតជាប់នឹងប៉ូឡុងនោះ ប្រសិនបើវាមិនដូច្នោះទេ វាជាការមិនត្រឹមត្រូវ។ ចំណាំ។ អស់អ្នកដែលត្រូវបានចងខ្សែស្រឡាយ នៅក្នុងថ្ងៃនៃ—របស់លោកណូអេ ខ្សែស្រឡាយទៅកាន់សារដំណឹងល្អ

ណូអេ ជាមនុស្សចម្លែក បានទាញពួកគេចូលទៅក្នុងទូក។ វាអាស្រ័យលើអ្វីដែលជាចងខ្សែស្រឡាយរបស់អ្នក អ្វីដែលអ្នកត្រូវបានចងខ្សែស្រឡាយ។ បើអ្នកជាប់នឹងលោកិយ ពួកគេនឹងទាញអ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកជាប់នឹងព្រះបន្ទូល វានឹងទាញអ្នក។ វាអាស្រ័យលើអ្វីដែលអ្នកត្រូវបានចងខ្សែស្រឡាយទៅ អ្វីដែលអ្នកនឹងធ្វើតាម។

63 ប៉ុន្តែលោកណូអេ ជាមនុស្សឆ្លុតនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ខុសទៅនឹងយុគសម័យវិទ្យាសាស្ត្រនិងយុគសម័យសាសនាដែលគាត់រស់នៅ គាត់បានទាញពួកគេ ដែលនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ ចូលទៅក្នុងទូក។ អាម៉ែន។ អ្នកដែលត្រូវបានតម្កល់ទុកជាមុន ប៊ូឡុងដែលត្រូវបានធ្វើឡើងមុនគ្រាប់។ ប៊ូឡុងត្រូវតែត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយគ្រាប់។

64 ដូច្នេះ សាតាំង វាក៏មានខ្លាំង និង គ្រាប់ខ្លះដែរ កម្ទេចនៃនគរនៃលោកិយនេះ។ ព្រះចៅជាដានជាមនុស្សអាក្រក់ចំពោះលោកណូអេ ឬលោកម៉ូសេ ដូចជាលោកម៉ូសេចំពោះជាដានដែរ។ ជាដាន ជាមួយនឹងល្បិចវិទ្យាសាស្ត្រទាំងអស់របស់គាត់ បានទាញប្រជាជាតិរបស់គាត់មកឯខ្លួនគាត់។ ណូអេ ជាមនុស្សអាក្រក់សម្រាប់ព្រះ បានទាញក្រុមជំនុំទៅកាន់ទឹកដីសន្យា។ អាស្រ័យលើវិធីដែលអ្នកចងខ្សែ។ គាត់បានទាញក្រុមជំនុំចេញពីអេហ្ស៊ីប ដូចជាណូអេបានទាញក្រុមជំនុំចេញពីពិភពលោក ទៅកាន់ទូកធំ។ ម៉ូសេបានទាញក្រុមជំនុំពីអេហ្ស៊ីបទៅកាន់ទឹកដីសន្យារបស់ព្រះ។

65 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល។ ឥឡូវនេះ សូមប្រយ័ត្ន ព្រោះគ្រាប់និងប៊ូឡុងទាំងនេះមើលទៅដូចជាដូចគ្នា។ គ្រាន់តែមើលខ្សែ។ ម៉ាថាយ ២៤:២៤ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “វាស្ទើរតែនឹងបញ្ឆោតអ្នករើសតាំង។”

ឥឡូវនេះ—និកាយអាមេរិកាំងនិងពិភពលោកទាំងមូលត្រូវការភាពខុសឆ្គង។

66 មេតូឌីស បាទីស្ទ ប្រេសប៊ីដេរៀន ពួកគេទាំងអស់ត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយនៅក្នុងនេះ នោះ និងការប្រយុទ្ធទាំងអស់។ ហើយបន្ទាប់ពីទាំងអស់ ពួកវាទាំងអស់ត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយប៊ូឡុងដូចគ្នា។ ដូច្នេះព្រះបានប្រទានឱ្យពួកគេនូវប៊ូឡុងមួយ ហើយបានបញ្ជូនពួកគេទៅក្រុមប្រឹក្សាពិភពលោកនៃព្រះវិហារ។ វានឹងទាញពួកគេទាំងអស់គ្នា។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ វាប្រាកដជានឹង។ វានឹងទាញពួកគេរួមគ្នា ក្រុមប្រឹក្សាពិភពលោក។

67 អ្នកដឹងទេ វានៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ...មិនអាចមានអ្វីកើតឡើង ដោយគ្មាន ហេតុផលទេ។ ស្រ្តីចង់ដោះសម្លៀកបំពាក់ចេញ។ ពួកគេចង់ស្លៀកខោខ្លី។ ពួកគេ ចង់នៅតែជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំ។ ពួកគេចង់ពាក់ គីនីទាំងអស់នេះ ឬអ្វីដែល អ្នកហៅថារបស់។ ពួកគេចង់ធ្វើដូច្នោះ ហើយពួកគេចង់នៅតែជាកម្មសិទ្ធិរបស់ ក្រុមជំនុំ ពួកគេចង់ស្រែក ហោរា និងរាំ ថ្វាយបង្គំ នោះគឺជាការថ្វាយបង្គំ។

68 ឥឡូវនេះ បើខ្ញុំមានពេល ខ្ញុំនឹងបញ្ជាក់ប្រាប់អ្នក។ នោះគឺជាការថ្វាយបង្គំ អារក្ស រាំបែបនោះ ហើយធ្វើរឿងទាំងនោះ។ ខ្ញុំអាចបង្ហាញវាដល់អ្នក នៅក្នុងទឹកដី សាសន៍ដទៃ។ ពួកគេចង់ថ្វាយបង្គំ ហើយរក្សាទីបន្ទាល់របស់ពួកគេ ហើយនៅតែ នៅក្នុងព្រះវិហារ។ ដូច្នោះ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឱ្យពួកគេនូវមនុស្ស ពីរបីនាក់នៃ ពួកគេ ម្នាក់ឈ្មោះ អែលវី ប្រេសលី មួយ ផាតប៊ុន និងអេននីហ្វដ អាចច្រៀងទំនុក តម្កើងនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត ហើយនៅតែអះអាងថាជាគ្រីស្ទាន។ វាជាមនុស្សឆ្លុត។ វា មិនជាប់នឹងព្រះបន្ទូលទេ។ ត្រូវហើយ។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបាននិយាយថាខ្ញុំនឹងឆ្លងកាត់ក្នុងរយៈពេលកន្លះម៉ោង ហើយវា ឡើង។ ប៉ុន្តែ សូមស្តាប់។

69 ពិភពលោកចង់បានមនុស្សឆ្លុត។ អារក្សឃើញពួកគេទទួលវា។ ពួកគេត្រូវ បានភ្ជាប់រួចហើយសម្រាប់វា។

ប៉ុន្តែ ខណៈពេលដែលពិភពលោកកំពុងត្រូវបានខ្សែស្រឡាយសម្រាប់ មនុស្សចចក មានមនុស្សហៅថាកូនក្រមុំ។ វាត្រូវបានចងខ្សែ ផងដែរ។ ដូចដែល ខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីនេះ ព្រះជាម្ចាស់នឹងបញ្ជូនពួកគេទៅជាមនុស្សឆ្លុត ដែលនឹង ទាញកូនក្រមុំចេញពីភាពរីករវនេះ ចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ វានឹងក្លាយជា ខ្សែបន្ទាត់ពាក្យ។

70 អ្នករិះគន់ម្នាក់ កាលពីប៉ុន្មានថ្ងៃមុន បាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំ ចុះនៅតុកសុន។ គាត់បាននិយាយថា “អ្នកដឹងទេ អ្នកខ្លះធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាមនុស្សឆ្លុត ហើយអ្នកខ្លះ ទៀតធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាព្រះ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ប្រភេទនៃការរត់មិនអីទេ?” ខ្ញុំដឹងថាគាត់កំពុង ព្យាយាមរិះគន់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ?

71 គាត់បាននិយាយថា “មនុស្សគិតថាអ្នកជាព្រះ។”

72 ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ គ្រាន់តែ...” ខ្ញុំដឹងថាមនុស្សមិនបានធ្វើដូច្នោះទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាគាត់មិនយល់ទេ ព្រោះគាត់នៅផ្នែកម្ខាងទៀតនៃស្បែក អ្នកឃើញទេ? ដូច្នោះខ្ញុំដឹងថាគាត់មិនដឹងទេ គាត់មិនដឹងទេ។ ដូច្នោះខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះមិនឆ្ងាយពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទេ? តើមែនទេ?”

ឃើញទេ គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យគាត់—គ្រាន់តែឱ្យគាត់ដឹងថាយើងមិនបានបាត់បង់ទេ។ យើងដឹងពីកន្លែងដែលយើងកំពុងឈរ។ យើងដឹងថាទូកប្រភេទណាដែលយើងបានកំណត់ ហើយខ្យល់ប្រភេទណាដែលបក់វា។ យើងដឹងថាខ្សែស្រឡាយរបស់យើងជាអ្វី ហើយអ្វីដែលជាស្នូលរបស់យើង។ ហើយយើងដឹងពីរបៀបដែលយើងកំពុងឈរ។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះមិនផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទេ? តើមែនទេ?” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ចូរចាំថា នៅពេលដែលព្រះបានចាត់ម៉ូសេចុះទៅឯកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ព្រះបានលើកម៉ូសេជាព្រះ ហ្នឹងហើយ ហើយបានធ្វើឲ្យអ៊ីរ៉នជាបងប្រុសរបស់គាត់ជាហោរា។ ហ្នឹងហើយ។ ‘ហោរាទាំងអស់’ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា ‘គឺជាព្រះ’។ ពួកគេជាព្រះ មនុស្ស។’ ហ្នឹងហើយ។ ព្រះមានន័យបែបនោះ។

73 សូមស្តាប់ ព្រះបន្ទូលដែលយើងអធិប្បាយ និងព្រះបន្ទូលដែលខ្ញុំបាននិយាយនៅព្រឹកនេះ “ព្រះលាក់ខ្លួននៅពីក្រោយស្បែក ស្បែកសត្វ ព្រះលាក់នៅពីក្រោយស្បែករបស់មនុស្ស។” ឃើញទេ? នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។ នៅពេលដែលព្រះបានលើកសម្តែងនៅក្នុងលោកិយ ទ្រង់បានលាក់ខ្លួននៅពីក្រោយរាំងនននៅពីក្រោយស្បែករបស់មនុស្សដែលហៅថាព្រះយេស៊ូវ។ ទ្រង់ត្រូវបានបាំងមុខហើយលាក់ខ្លួននៅពីក្រោយស្បែករបស់មនុស្សហៅថាម៉ូសេ ហើយពួកគេជាព្រះមិនមែនជាព្រះទេ ប៉ុន្តែពួកគេជាព្រះ ជាព្រះតែមួយ គ្រាន់តែផ្លាស់ប្តូរបាំងរបស់ទ្រង់ ធ្វើរឿងដដែលៗរាល់ពេលនាំយកព្រះបន្ទូលនេះ។ ឃើញទេ ព្រះបានបង្កើតវាតាមរបៀបនោះ។ គាត់ដឹងថាមនុស្សត្រូវតែឃើញអ្វីមួយ មាននៅក្នុងយើងម្នាក់ៗ កើតមកក្នុងពិភពលោក។

74 ដូចខ្ញុំកំពុងប្រាប់អ្នកនៅព្រឹកនេះ គ្មាននរណាម្នាក់មិនហ៊ានដើរតាមម៉ូសេនៅទីនោះទេ។ ព្រះមិនដែលដោះស្រាយជាមួយពីរនាក់ទេ។ ទ្រង់ដោះស្រាយជាមួយមួយ ជានិច្ច។ គ្មាននរណាម្នាក់ហ៊ានក្លែងបន្លំជាលោកម៉ូសេទេ។ វាគឺជាសេចក្តី

ស្លាប់ ជាសេចក្តីស្លាប់ធម្មជាតិ ដើម្បីព្យាយាមក្លែងបន្លំគាត់ ដើម្បីចូលទៅក្នុង បង្គោលភ្លើងនោះជាមួយគាត់។ ដូច្នោះមនុស្សមិនត្រូវបានបង្កើតឡើងទាំងអស់... អ្នកមិនបានកើតមកតាមរបៀបនោះទេ ដើម្បីបំបែកចូលទៅក្នុងជំនឿដ៏អស្ចារ្យ នោះ។

ប៉ុន្តែព្រះបានកំណត់អ្នកខ្លះនៅលើផែនដីដើម្បីតំណាងឱ្យទ្រង់ ជាឯក អគ្គរដ្ឋទូតពីទ្រង់។ ហើយទូតនោះត្រូវបានតែងតាំងឡើងពីព្រះ ដើម្បីចូលទៅក្នុង ជំនឿដ៏អស្ចារ្យដែលមិនស្គាល់ ហើយដឹង ហើយបញ្ចេញនូវអ្វីដែលចិត្តធម្មជាតិមិន អាចយល់បាន។ វានាំមកនូវអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះ ទាយពីអ្វីដែលមាន និងអ្វីដែល មាន និងអ្វីដែលនឹងក្លាយជា។ តើវាជាអ្វី? ព្រះ ជាព្រះនៅពីក្រោយស្បែក ស្បែក មនុស្ស។ ហ្នឹងហើយ។

75 សេម ខុនណេលី រស់នៅតុកសុន។ គាត់បានមកទីនេះម្តង ជាច្រើនឆ្នាំមក ហើយ ជាមួយលោក យីដ ហើយបានជាសះស្បើយ ជាមួយនឹងដំបៅឈាមជាច្រើន ឆ្នាំ។ នៅពេលដែលខ្ញុំបានចេញទៅក្រៅកាលពីរដូវស្លឹកឈើជ្រុះមុន សេមមាន—ដុំ សាច់ដែលអ្នកឯកទេសនៅទីនោះ—នៅតុកសុនបានពិនិត្យវា។ វាធំដូចថ្មកែវ។ បងប្រុសសេម ខុនណេលី...អ្នកទាំងអស់គ្នានៅទីនេះស្គាល់គាត់ គាត់មកពីរដ្ឋអូ ហៃអូ។ ហើយគាត់បានទៅជួបគ្រូពេទ្យ ហើយគាត់និយាយថា “សេម រៀបចំខ្លួន អ្នកនៅសប្តាហ៍ក្រោយ ខ្ញុំនឹងយកដុំសាច់នោះចេញ” ពីរបីថ្ងៃចាប់ពីពេលនោះ។

គាត់បាននិយាយថា “តើខ្ញុំអាចយកដុំសាច់ចេញបានទេ គ្រូពេទ្យ?”

គាត់បាននិយាយថា “វាមិនអាចទៅរួចទេ។ ដុំសាច់នោះធំពេក។”

76 ដូច្នោះគាត់ជិះឡានហើយយកគាត់ទៅផ្ទះ។ ហើយគាត់បានហៅ គាត់ បាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកមកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុសប្រាណហាំ។” ហេតុអ្វីបានជាគាត់ហៅខ្ញុំបែបនេះ? ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់។

77 ខ្ញុំបាននិយាយថា “សេម វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ថ្មនោះនឹងរំកិល ដោយខ្លួនឯង។”

78 ហើយនៅព្រឹកបន្ទាប់គាត់បានយកដុំសាច់ទៅជួបគ្រូពេទ្យ។ ហើយគាត់បាន និយាយថា គ្រូពេទ្យបាននិយាយថា “លោក។ ខុនណេលី ខ្ញុំមិនយល់ពីរបៀបដែល វាកើតឡើងទេ។”

79 ហើយគាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំជាអ្នកជឿលើព្រះ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានដកជុំសាច់សម្រាប់ខ្ញុំ យកវាចេញពីខ្ញុំ។” បុរសស្ទើរតែមិនជឿវា គ្រូពេទ្យ។ មិនលើសពីគាត់អាចជឿលើជុំសាច់ធំនោះដែលចាកចេញពីប្រពន្ធខ្ញុំ។ អ្នកដឹងអំពី ឃើញទេ។ ដូច្នោះគាត់បាននិយាយថា...

80 ប្រហែលប្រាំមួយខែក្រោយមក គឺប្រហែលបី...ប្រហែលពីរសប្តាហ៍មុន ឬបីសប្តាហ៍មុន សេម ខុនណេលី មានជំងឺបេះដូងធ្ងន់ធ្ងរ។ ហើយខ្ញុំមិនស្គាល់ឈ្មោះសរសៃឈាមបេះដូង ឬប្រភេទនៃប្លុកបេះដូង ឬវាជាអ្វីទេ។ វាពិតជាគ្រោះថ្នាក់ណាស់...វានឹងមិន...អ្នកមិនអាចឆ្លងកាត់វាបានទេ ពួកគេអះអាងថា។ ជំងឺគាំងបេះដូង ហើយបេះដូងរបស់គាត់បានស្ទះ។ ហើយអរិយៈរបស់គាត់បានហើមរហូតដល់កងឺងរបស់គាត់ធំជាងជើងរបស់គាត់ ឡើងខ្ពស់នៅជុំវិញត្រកាករបស់គាត់។ ដូច្នោះពួកគេបាននាំគាត់ទៅជួបគ្រូពេទ្យ។ គ្រូពេទ្យបាននិយាយថា “នាំគាត់ទៅផ្ទះដោយសន្តិភាព ឬទៅមន្ទីរពេទ្យ។”

សេមបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនចង់ទៅមន្ទីរពេទ្យទេ!”

បាននិយាយថា “យកគាត់ទៅផ្ទះហើយដាក់គាត់នៅលើគ្រែ ហើយកុំធ្វើចលនាក្បាល ដៃ ឬជើង រយៈពេលប្រាំមួយខែ។” បាននិយាយថា “អ្នកអាចស្លាប់នៅពេលណាក៏បាន។”

81 ហើយបងប្រុសណូមែនបានទូរស័ព្ទមក។ ហើយយើងបានទៅយប់នោះដើម្បីជួបបងប្រុសសេម។ ហើយនៅពេលដែលយើងអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់ ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូល។

ហើយនៅព្រឹកបន្ទាប់ សេមបានចុះទៅការិយាល័យគ្រូពេទ្យ ដោយជើងរបស់គាត់ទាញឡើង ឈរនៅចំពោះមុខគ្រូពេទ្យ ហើយនិយាយថា “មើលមកខ្ញុំគ្រូពេទ្យ!”

ហើយគ្រូពេទ្យបានដាក់គាត់នៅក្រោមឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិកបេះដូង ហើយគាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនយល់វាទេ។” បាននិយាយថា “ត្រឡប់ទៅធ្វើការវិញ។” គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំអ្វី?”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់ពួកគេណាមួយទេ។”

82 គាត់បាននិយាយថា “អ្នកមិនអាចជាគ្រីស្ទានដោយគ្មាននិកាយរបស់ពួកគេទេ។ អ្នកត្រូវតែជាបស់ណាមួយ។” ឃើញទេ នោះហើយជាអ្វីដែលគ្រូពេទ្យបានដឹង។ សេមគឺជាមនុស្សឆ្លុត សម្រាប់គាត់។ ហើយគាត់ជាមនុស្សល្ងើងចំពោះសេម ដោយសូរសំណួររបបនេះ។

តើមានអ្វីកើតឡើង? សេមមក ហើយគាត់បាននិយាយថា “តើខ្ញុំអាចនិយាយអ្វីទៅកាន់នរណាម្នាក់ដែលប្រាប់ខ្ញុំរឿងរបបនេះ បងប្រុសប្រាណហាំ?”

83 “ប្រាប់ពួកគេថាអ្នកជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំតែមួយ។” អ្នកមិនចូលរួមជាមួយវាទេ។ វាមិនមែនជានិកាយទេ។ អ្នកកើតនៅក្នុងវា។”

84 ស្ត្រីតូចម្នាក់ ប្រហែលប្រាំមួយខែមុន ពីងលើដើមទ្រូងរបស់បងស្រីណូមែន។ ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះនាង ស្ត្រីតូចស្អាតអាយុប្រហែលសាមសិបឆ្នាំ។ នាងនិងប្តីរបស់នាងបានបែកគ្នា ហើយនាងបានកើតជំងឺមហារីកឈាម។ ហើយនាងបានស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពរបបនេះដែលនាងស្ទើរតែមិនអាចចូលទៅបាន។ ហើយទីបំផុតវាកាន់តែអាក្រក់រហូតដល់គ្រូពេទ្យដាក់នាងនៅលើគ្រែ។ ហើយគ្រូពេទ្យទៅជួបនាងរហូតដល់ពេលមកដល់។ ពួកគេផ្តល់ឱ្យនាងរហូតដល់ថ្ងៃពុធបន្ទាប់។ នាងនឹងស្លាប់នៅថ្ងៃពុធទៗ។ ហើយលោកស្រី ណូមែន បានយកនាងចេញពីគ្រែ ហើយនាំនាងឡើង ហើយត្រូវលើកនាងឡើងលើកៅអី។ ហើយនៅពេលដែលមិត្តតូចអង្គុយនៅទីនោះ ត្រលប់មកវិញ ហើយពណ៌ប្រផេះដូចដែលនាងអាចធ្វើបានពណ៌លឿងលើស្បែក ពីជំងឺមហារីក ជំងឺមហារីកឈាម។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំអាចអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក បងស្រី។”

ហើយនាងព្យាយាមនិយាយ ហើយទឹកភ្នែកនៅក្នុងភ្នែករបស់នាង នាងបាននិយាយថា...

ខ្ញុំ—ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកជាគ្រីស្ទានឬ?”

នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំជាមេតូឌីស្ទ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានសួរអ្នកថាតើអ្នកជាគ្រីស្ទាន។”

ហើយនាងបាននិយាយថា “អ្នកមានន័យថាជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំគ្រីស្ទានឬ?”

85 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ លោកស្រី។ ខ្ញុំមានន័យថា តើអ្នកកើតមកពី ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ហើយស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវឬ?”

នាងបាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំតែងតែជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំ។”

86 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រសិនបើព្រះនឹងអនុញ្ញាតឲ្យអ្នករស់នៅ តើអ្នកនឹងសន្យា នឹងខ្ញុំទេថាអ្នកនឹងត្រឡប់មករកខ្ញុំវិញ។ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបង្ហាញអ្នកពីផ្លូវរបស់ ព្រះអម្ចាស់កាន់តែច្បាស់?”

នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំសន្យាអ្វីជាមួយព្រះ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងទុកជីវិត របស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងបម្រើទ្រង់។”

87 ភ្លាមនោះនិមិត្តមួយមកដល់ និយាយថា “នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះអម្ចាស់។ កុំត្រៀមខ្លួន ហែកអ្វីៗរបស់អ្នកសម្រាប់ការស្លាប់របស់អ្នក ពី មួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ។” នោះគឺនៅថ្ងៃច័ន្ទ ហើយនាងនឹងត្រូវស្លាប់នៅថ្ងៃពុធ។ “អ្នក នឹងមិនស្លាប់ទេ។”

ថ្ងៃអាទិត្យមុន មួយសប្តាហ៍ចាប់ពីថ្ងៃអាទិត្យនេះ ខ្ញុំបានអង្គុយជាមួយនាង នៅក្នុងបន្ទប់។ ឡើងសាមសិបជោនជាង គ្រូពេទ្យបាននិយាយថាគ្មានដាន នៃជំងឺមហារីកឈាមត្រូវបានរកឃើញគ្រប់ទីកន្លែងសោះ។ ហើយនាងចង់ដឹង ហើយខ្ញុំបានចាត់នាងឲ្យចុះទៅទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅក្នុងប្រឡាយប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ជាផ្លូវរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ប្រហែលជាមនុស្សឆ្លុត ប៉ុន្តែ “ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវបានលើកឡើង ខ្ញុំនឹងទាញមនុស្ស ទាំងអស់មករកខ្ញុំ។”

88 ខ្ញុំទៅមើល ក្មេងប្រុសដែលធ្លាប់ថតខ្សែអាត់នៅទីនេះ ឡេអូ មើស៊ី។ គាត់មាន ឈុតខ្លីនៃភាពយន្ត។ ហើយខ្ញុំបានអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សមួយចំនួន។ ហើយខ្ញុំ បានអធិស្ឋានសម្រាប់ស្រ្តីតូចម្នាក់ឈ្មោះ ឡូកា ខ្ញុំជឿថាវាអញ្ចឹង។ ហើយនាងបាន រះកាត់ដប់បួននៃជំងឺមហារីក ហើយគ្រូពេទ្យបានបោះបង់នាងចោលឱ្យស្លាប់។ ហើយត្រូវបានអធិស្ឋានសុំ ហើយប្រាប់នាងថានាងនឹងមិនស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែនាងនឹង រស់នៅ។ ហើយមិនមានដានរបស់វានៅកន្លែងណាទេ។ ហើយដោយសារតែនោះ គ្រួសាររបស់នាងម្តេចប្រាំបីនាក់បានឈរនៅទីនោះ បានសង្គ្រោះ និងពេញដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ប្រហែលជាមនុស្សឆ្លុត ប៉ុន្តែវាកំពុងទាញមនុស្សទាំងអស់

មករកទ្រង់ ដែលនឹងមក។ វាត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយព្រះបន្ទូល។ តើអ្នកឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ?

89 ខ្ញុំបានទទួលសំបុត្រមួយច្បាប់ដែលចូលមកកាលពីម្សិលមិញ ដោយដាក់នៅខាងក្រោយឯកសារ។ រដូវស្លឹកឈើជ្រុះចុងក្រោយ ខណៈពេលកំពុងធ្វើដំណើរ បរិច្ចាគ... ឬនិទាយរដូវមុន វាគឺមួយឆ្នាំមុន។ ក្មេងប្រុសជនជាតិឥណ្ឌាម្នាក់ឈ្មោះ អូស្តា ដែលយើងប្រមាញ់នៅលើផ្លូវហាយវេនៅទីនោះជាមួយ វាជាកន្លែងដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកថា ឆ្លងកាត់ទីនេះ នឹងនាំយកការវិប្បិ នោះ និង—និងហ្គ្រីសលី។ អ្នកទាំងអស់គ្នាចងចាំវា។ បន្ទាប់មកក្មេងប្រុសនោះនៅពេលដែលខ្ញុំដើរចូលទៅក្នុង... គាត់បានដើរចូលទៅក្នុងតង់ កាលពីនិទាយរដូវមុន។ ហើយនៅពេលដែលប៊ុតបានសុំឱ្យខ្ញុំសុំពរជ័យ (គាត់បានដោះស្រោមដៃរបស់គាត់ គាត់កំពុងធ្វើដំណើរ) គាត់ពាក់ស្រោមដៃហើយត្រៀមចេញទៅក្រៅ។ គាត់ជាកាតូលិក។ គាត់មិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។

90 រដូវស្លឹកឈើជ្រុះចុងក្រោយ នៅពេលដែលគាត់អាចធ្វើបាន ឈរក្បែរខ្ញុំ... នៅពេលដែលម្តាយរបស់គាត់ត្រឡប់មកវិញនៅទីនោះ ជិតស្លាប់ដោយជំងឺគាំងបេះដូង គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកមិនត្រឡប់មកវិញហើយអធិស្ឋានសម្រាប់នាងទេឬ?” ខ្ញុំបានត្រលប់ទៅខ្លួនតូចរបស់ជនជាតិឥណ្ឌានៅទីនោះ។ ហើយនៅទីនោះ ពួកគេទាំងអស់បានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅជុំវិញម្តាយនេះ ហើយនាងដែលជិតស្លាប់ មិនអាចនិយាយភាសាអង់គ្លេសបានឡើយ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងចុះមកប្រាប់ម្តាយ តាមរយៈអ្នកបកប្រែ កូនស្រីរបស់នាង អ្វីដែលបានកើតឡើង។ ថែមទាំងហៅឈ្មោះនាង ហើយប្រាប់នាងថានាងជាអ្វី ហើយតើនាងមកពីកុលសម្ព័ន្ធអ្វី ហើយតើវានឹងកើតឡើងយ៉ាងដូចម្តេច។ ហើយម្តាយបានជាសះស្បើយភ្លាមៗ។

91 ហើយនៅព្រឹកបន្ទាប់ ពេលខ្ញុំត្រឡប់ទៅមើលពួកគេវិញ ពេលខ្ញុំជិះចេញទៅចម្ងាយ៤០ម៉ាយទៅក្រោយដើម្បីរកចៀម នៅទីនោះពួកគេអង្គុយនៅទីនោះនាងគឺ... ឡើងលើសេះដើម្បីត្រលប់ទៅហាលសាច់ចៀមឱ្យស្ងួត។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “យប់មិញពេលខ្ញុំអធិស្ឋាន ខ្ញុំបាននិយាយថា ‘ឱព្រះវរបិតា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌។’” ខ្ញុំបាននិយាយថា “លូអីស ខ្ញុំ—ខ្ញុំ... គឺជាការអធិស្ឋានកាតូលិក។ អ្នកទាំងអស់គ្នាបានចាប់ផ្តើម ហើយបន្ទាប់មក ពិតណាស់ ខ្ញុំបាន

ចាកចេញពីអ្នក។” ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងអរគុណព្រះ។ យើងមិនអធិស្ឋានទេ យើងអធិស្ឋាន។”

92 នាងបាននិយាយថា “យើងលែងជាកាតូលិកទៀតហើយ។” នាងបាននិយាយថា “យើងជឿដូចអ្នកជឿ។ យើងចង់ឱ្យអ្នកយកយើងទាំងអស់គ្នាហើយធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យយើងតាមរបៀបដែលអ្នកជ្រមុជទឹក។ យើងចង់បានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។”

93 ពេលធ្វើដំណើរត្រឡប់មកវិញ...ក្នុងប្រុសបានបាត់សេះជាច្រើនខែមុននោះ រកមិនឃើញ។ ហើយអ្នកនាំផ្លូវបានស្តីបន្ទោសគាត់ ថា “អូស្ត្រាលី អ្នកដឹងប្រសើរជាងទុកសេះឱ្យពួកគេដូចនោះ។ ខ្លាឃ្មុំ ហ្គ្រីសលីជាច្រើន វានឹងស៊ីសេះនៅពេលនេះ។”

ហើយគាត់នៅតែឈរជិតខ្ញុំ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា យប់មួយ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំសុំអ្វីពីអ្នកបានទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ។”

បាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ សូមអធិស្ឋានដល់ព្រះ។ ព្រះប្រទានសត្វសេះរបស់ខ្ញុំមកវិញ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បិតបាននិយាយថាខ្លាឃ្មុំស៊ីវា។”

បាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំសូមសួរព្រះ។ ព្រះប្រទានអូស្ត្រាលីសត្វសេះរបស់គាត់មកវិញ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកជឿទេ អូស្ត្រាលី?”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំជឿ។ ព្រះធ្វើឱ្យម្តាយខ្ញុំជាសេះស្បើយ។ ព្រះប្រាប់អ្នកថាខ្លាឃ្មុំនៅឯណា បាត់នៅឯណា។ ព្រះជាម្ចាស់ ដឹងថាកន្លែងណាវាបាត់ ដឹងថាសេះរបស់ខ្ញុំនៅឯណា។” ឃើញទេ?

94 មួយឆ្នាំមុន ខណៈពេលដែលឈរនៅទីនោះជាមួយប្រៀង សុតមែន ដែលនៅទីនេះយប់នេះ ប៊ីលលីប៉ូល កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងចុះមក។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “អូស្ត្រាលី អ្នកនឹងរកឃើញសេះរបស់អ្នក។ ពួកគេនឹងឈរនៅក្នុងព្រិល។”

មានសំបុត្រសរសេរមកខ្ញុំកាលពីសប្តាហ៍មុន ហើយខ្ញុំបានទទួលវាកាលពី ថ្ងៃសុក្រ ចូលមកទីនេះ។ វាត្រូវបានដាក់នៅទីនោះនៅក្នុងឯកសារឥឡូវនេះ។ “បងប្រុសប្រាណហាំ អូស្ត្រាលីឃើញសត្វសេះឈរនៅលើព្រិល។”

95 របៀបដែលពួកគេរស់នៅ គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងទេ។ នៅទីនោះ ក្មេងប្រុស... នៅពេលនេះនៃឆ្នាំនេះ ខែមិថុនា មានព្រិលច្រើនណាស់ នៅតែមានព្រិលម្តែងសាម សិបប្លិតនៅជុំវិញពួកគេ។ តើពួកគេស្នាក់នៅទីនោះដោយរបៀបណាក្នុងរដូវរងារ ក្នុងអន្លង់នេះ? អូស្ត្រាលីអាចចូលទៅក្នុងពួកគេ ដោយពាក់ស្បែកជើងព្រិល ប៉ុន្តែ ពិត ណាស់ គាត់មិនអាចដាក់ស្បែកជើងព្រិលលើសេះរបស់គាត់បានទេ។ ប៉ុន្តែគាត់ បានរកឃើញពួកគេ នេះបើយោងតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ វាអាចស្តាប់ ទៅដូចជាគ្រាប់ គ្រាន់តែជឿវាម្តង! អាស្រ័យលើរបៀបដែលខ្សែស្រឡាយរបស់ អ្នក។

96 ឥឡូវនេះ វានឹងមិនភ្ជាប់ជាមួយនិកាយទេ។ វានឹងមានតែខ្សែស្រឡាយ ជាមួយព្រះបន្ទូលប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែមានមនុស្សមួយចំនួននៅលើពិភពលោកជឿ ព្រះបន្ទូលនោះ! វានឹងយកភាពច្របូកច្របល់ដើម្បីកូនក្រមុំចេញពីទីនេះ ត្រូវបាន ខ្សែស្រឡាយ សម្រាប់កូនក្រមុំនិងកូនកំលោះគឺតែមួយ។ ហើយព្រះគឺតែមួយ ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ! វានឹងត្រូវភ្ជាប់ជាមួយព្រះបន្ទូល ហើយវានឹងទាញ កូនក្រមុំចេញពីនិកាយទាំងនេះ។

97 មែនហើយ គាត់ចង់រិះគន់ខ្ញុំ។ អ្នកដឹងទេ វារំពកខ្ញុំពីការនិយាយអំពី ព្រឹកនេះ ព្រះលាក់ខ្លួននៅពីក្រោយស្បែក ស្បែករបស់មនុស្ស។

98 រឿងតូចមួយ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងបញ្ចប់ សុំទោសដែលខ្ញុំទុកអ្នកនៅទីនេះ ប្រហែលសែសិបប្រាំនាទីឥឡូវនេះ។ មានផ្ទះមួយ ផ្ទះគ្រីស្ទាន ហើយមាន...ខ្ញុំ បានប្រាប់រឿងនេះដល់អ្នករិះគន់នេះ។ ហើយនៅក្នុងផ្ទះនេះមាន...ពួកគេជឿលើ ព្រះ។ ពួកគេមានក្មេងប្រុសតូចម្នាក់នៅទីនោះ ប៉ុន្តែគាត់ខ្លាចស្លាប់ដោយសារ ខ្យល់ព្យុះ។ ផ្លេកបន្ទោរ អូ គាត់គ្រាន់តែខ្លាចស្លាប់។ គាត់នឹងរត់នៅក្រោមតុ គ្រប់ ទីកន្លែង នៅពេលដែលវានឹងផ្លេកបន្ទោរ។

ដូច្នេះនៅយប់មួយ វាមានខ្យល់ព្យុះដ៏ធំមួយចេញពីកសិដ្ឋាន និងកន្លែងដែល ពួកគេរស់នៅ ហើយដើមឈើបានបាក់បោក និងផ្លេកបន្ទោរ នៅពេលយប់ជ្រៅ។

ម្តាយបាននិយាយទៅកាន់ ជូនីយ៉ា ថា “ឥឡូវនេះ ជឿល្បី អ្នកឡើងទៅជាន់លើ ហើយចូលគេង។” បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ កុំភ័យខ្លាច។ ឡើងទៅទីនោះ។”

99 ក្មេងតូច ជូនៀ ស្លៀកខោខ្លីរបស់គាត់ បានឡើងជណ្តើរ មើលទៅក្រោយ ប្រហែលពាក់កណ្តាលយំ។ គាត់ដេកចុះ ព្យាយាមចូលគេង គ្របក្បាលរបស់ គាត់។ គាត់មិនអាចចូលគេងបានទេ ធ្លេកបន្ទោរដែលភ្លឺនៅជុំវិញបង្អួច។ ដូច្នោះ គាត់បាននិយាយថា “អូ ម៉ាក់” បាននិយាយថា “មកទីនេះហើយដេកជាមួយខ្ញុំ។”

មែនហើយ នាងបាននិយាយថា “ក្មេងតូច គ្មានអ្វីនឹងរំខានអ្នកទេ។ ធ្លេកបន្ទោរនោះមិនអាចធ្វើឱ្យអ្នកឈឺចាប់ទេ។”

គាត់បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែ ម៉ាក់ មកទីនេះហើយដេកជាមួយខ្ញុំ។”

100 ដូច្នោះម្តាយបានឡើងជណ្តើរហើយដេកលើគ្រែជាមួយកូនតូចរបស់នាង។ ហើយនាងបាននិយាយថា “កូនតូចរបស់ខ្ញុំ ម្តាយចង់ប្រាប់អ្នកអ្វីមួយ។” នាង បាននិយាយថា “ជូនៀ យើងជាគ្រួសារគ្រីស្ទាន។ យើងជឿលើព្រះ ហើយយើង ជឿថាព្រះការពារយើងនៅក្នុងព្យុះ។ យើងជឿរឿងនោះ។ ហើយយើងជឿថាព្រះ ថែរក្សាទ្រង់ផ្ទាល់។” ហើយបាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកជឿរឿងនោះ ជូនៀ។ ថា កុំភ័យខ្លាច។ ព្រះគង់នៅជាមួយយើង ហើយទ្រង់នឹងការពារយើង។”

101 យុវជនបានមើលដោយភ័យខ្លាចពីរបីដង។ គាត់បាននិយាយថា “ម៉ាក់ ខ្ញុំក៏ ជឿដែរ។” គាត់បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែនៅពេលដែលធ្លេកបន្ទោរនៅជិតបង្អួច ខ្ញុំតែង មានអារម្មណ៍ថាព្រះមានស្បែកបាំងនៅលើវា។”

ដូច្នោះខ្ញុំគិតថាយើងទាំងអស់គ្នាជាមនុស្សពេញវ័យគិតដូចគ្នា។ ព្រះ ជាមួយនឹងស្បែកបាំងនៅលើវា! [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អដ។] ព្រះ ជាមួយនឹងស្បែកនៅលើវា! វាអាចស្តាប់ទៅដូចជាមនុស្សឆ្លុះចំពោះលោកិយ ប៉ុន្តែ វាកំពុងទាញមនុស្សទាំងអស់មករកទ្រង់។

ចូរយើងអធិស្ឋាន។

102 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ដូចជារឿងខ្លី—នៃបទពិសោធន៍ ហើយពេលខ្លះ វាកើតឡើងដោយហេតុផល។ ហើយវា នៅតែម៉ឺងម៉ាត់ ប៉ុន្តែយើងយល់វា នៅក្នុងភាសាដែលវាបានកើតឡើង។ ដូច្នោះ យើងសូមអរព្រះគុណទ្រង់ នៅ យប់នេះ ព្រះអម្ចាស់ ដែល—ដែលព្រះអាចសង់អង្គទ្រង់នៅក្នុងយើង។ យើង

មានអំណរគុណដែលមានការថ្វាយយញ្ញាបូជា ជាព្រះលោហិតនៃព្រះដ៏សុចរិត ព្រះយេស៊ូវ តើនរណាជាភាពពេញលេញនៃព្រះ ភាពពេញលេញនៃរូបកាយព្រះ ដែលទ្រង់បានដាក់ជីវិតដ៏មានតម្លៃរបស់ទ្រង់ មិនបានយកពីទ្រង់ទេ ប៉ុន្តែបាន ដាក់ចុះដោយចេតនា ថាយើងអាចរីករាយជាមួយទ្រង់នៅក្នុងភាពពេញលេញនៃ វត្តមានរបស់ទ្រង់ នៅក្នុងសិរីល្អរបស់សេគីណាដែលទ្រង់បានរស់នៅ ដើម្បីឲ្យ ព្រលឹងរបស់យើងបានរាប់ជាបរិសុទ្ធដោយព្រះលោហិតនោះ ដែលព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យអាចរស់នៅក្នុងយើង។ ហើយយើងក្លាយជាគ្រូបង្រៀន ហោរា ជាដើម ដល់ប្រជាជន ដល់អស់អ្នកដែលខ្វះខាត ព្រះអម្ចាស់អើយ អំណោយទាន របស់ព្រះ ព្រះទ្រង់ផ្ទាល់បានសម្តែង បញ្ចេញពន្លឺនៃអំណោយទានដ៏អស្ចារ្យរបស់ ព្រះ នៅក្នុងវត្តមាននៃសម័យកាលទំនើបនេះ។

103 ហើយការបញ្ចេញមតិដ៏ម៉ឺងម៉ាត់ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៃការដែលជាមនុស្ស ឆ្លុត។ ហើយយើងដឹងថានៅក្នុងថ្ងៃនេះ ថាវាត្រូវការពេលខ្លះនៅពេលដែល ពិភពលោកធ្លាក់ចូលទៅក្នុងផ្លូវដូចក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះ គ្រាន់តែចូលរួមព្រះវិហារ ថ្មីនិងនិកាយថ្មី។ បុរសម្នាក់ដែលចេញមកដោយព្រះបន្ទូលត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាមនុស្សឆ្លុត ជាមនុស្សរង្វេងស្មារតី។ ក្នុងនាមជាសាវ័កប៉ុលដ៏អស្ចារ្យ ដែលត្រូវ បានបណ្តុះបណ្តាលឱ្យក្លាយជាអ្នកទេវវិទូ ជាសង្ឃ ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថាគាត់ ក្លាយជាមនុស្សល្ងើល្ងើ ដើម្បីជាសិរីល្អនៃព្រះ។ គាត់បានបោះបង់ចោលការអប់រំ របស់គាត់ ដើម្បីឲ្យប្រជាជនអាច...ស្តាប់ពាក្យ-ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់គាត់។ ហើយ គាត់បាននិយាយថា គាត់មិនមែនមកដោយពាក្យគួរឱ្យទាក់ទាញនិងប្រាជ្ញារបស់ មនុស្សទេ យ៉ាងនោះជំនឿរបស់ពួកគេនឹងមានបែបនេះ។ របៀបដែលក្រុមជំនុំបាន ងាកទៅរករឿងនោះនៅថ្ងៃនេះ ដូចដែលគាត់បានទាយ “បន្ទាប់ពីការចាកចេញ របស់ខ្ញុំ ចចកនឹងចូល ដោយមិនទុកហ្នូងចៀមឡើយ។” ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា គាត់បានមករកពួកគេ “ដោយអំណាចនិងការបង្ហាញនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ” ថា ជំនឿរបស់ពួកគេនឹងមាននៅក្នុងព្រះ។ ឱព្រះវរបិតាអើយ គាត់បានក្លាយជាមនុស្ស ល្ងើល្ងើ ចំពោះលោកិយ ដើម្បីស្គាល់ព្រះយេស៊ូវ។

104 ហើយថ្ងៃនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ មានមនុស្សអង្គុយនៅទីនេះដែលចាត់ទុកថា ឆ្លុត ពីព្រោះពួកគេត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីទុកចិត្តព្រះសម្រាប់ការព្យាបាលរបស់ ពួកគេ សម្រាប់ទិសដៅដ៏អស់កល្បរបស់ពួកគេ។ ដាក់កេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់ពួកគេជា

បង្គោល ក្នុងការថ្វាយបង្គំដល់ទ្រង់។ អរព្រះគុណទ្រង់ សរសើរទ្រង់ ផ្តល់សេរីភាព ដល់វិញ្ញាណរបស់ពួកគេ ដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះ ពួកគេត្រូវបានគេចាត់ទុកថាស្អិត។ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា “ការ—ភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់ព្រះ” ប្រសិនបើយើងជាមនុស្ស ល្ងីល្ងៃ “ខ្លាំងហើយឆ្លាតជាងប្រាជ្ញារបស់មនុស្ស ដ្បិតមនុស្សមិនបានស្គាល់ព្រះ ដោយប្រាជ្ញាទេ។ ប៉ុន្តែតាមរយៈភាពល្ងីល្ងៃនៃការអធិប្បាយ វាគាប់ព្រះហឫទ័យ ព្រះក្នុងការសង្គ្រោះពួកគេដែលអាចសង្គ្រោះបាន។” យើងអធិស្ឋាន ព្រះជាម្ចាស់ អើយ ថាអ្នកនិពន្ធដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះបន្ទូលនេះនឹងមកនៅយប់នេះ ហើយប្រោស អ្នកជំងឺ សង្គ្រោះអ្នកដែលបាត់បង់។ យើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អា ម៉ែន។

105 ខ្ញុំកំពុងប្រដូចព្រះ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាលាយឡំនឹងអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយ នៅថ្ងៃនេះ ព្រះគឺជាពេជ្រដ៏អស្ចារ្យ ដ៏អស់កល្ប។

ហើយនៅពេលដែលពេជ្រត្រូវបាននាំចេញពីថ្មពណ៌ខៀវនៃទ្វីបអាហ្វ្រិក ខ្ញុំ បាននៅក្នុងអណ្តូងដីហើយមើលពួកគេនៅក្នុងភាពដ៏អស្ចារ្យ... របៀបដែលពួកគេ ដំណើរការនេះនិងយកពេជ្រចេញ របៀបដែលពួកគេឆ្លងកាត់ម៉ាស៊ីនកំទេច ហើយ ពេជ្រភ្លើងពណ៌ខៀវដ៏អស្ចារ្យ មានពេជ្រខ្មៅចេញមក។ ពួកវាមិនមានទម្រង់ ជាក់លាក់ ច្រើនទេ។ ពួកវាគ្រាន់តែជាថ្មដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយ តាមពិត ពួកវាមិនមាន ភ្លើងនៅក្នុងពួកវានៅពេលនោះទេ។ ពួកវាគ្រាន់តែជាពេជ្រ ថ្មមួយ មូល រលោង ចេញ ជាច្រើន។ ប៉ុន្តែពេជ្រនេះត្រូវតែកាត់។ ឥឡូវនេះ វាប្រឆាំងនឹងច្បាប់ដែលមិន ត្រូវកាត់។ ត្រូវតែកាត់ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកត្រូវតែមានបង្កាន់ដៃដែលអ្នកបានទិញ វា ព្រោះមានលុយរាប់លានដុល្លារនៅក្នុងនោះ។

ហើយខ្ញុំប្រដូចព្រះទៅនឹងពេជ្រនោះ។

106 ឥឡូវនេះ ពេជ្រមួយត្រូវបានកាត់ដូច្នេះវានឹងឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលនៅខាងក្នុង របស់វា ភ្លើងដែលមាននៅក្នុងពេជ្រ។ ហើយវាត្រូវតែកាត់តាមគ្រប់វិធីតូច រាងតូច បីចំណុច។ ដាក់បីចំណុចទៅជាពេជ្រ ហើយពន្លឺប្រឆាំងនឹងវត្ថុបីចំណុចនឹងផ្តល់ ប្រាំពីរពណ៌ ឃើញទេ បង្កើតបានប្រាំពីរពណ៌។

107 ហើយឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ “ព្រះបានរងរបួសដោយសារអំពើវិលងរបស់ យើង មានស្នាមជាំដោយសារអំពើទុច្ចរិតរបស់យើង។” ឃើញទេ ទ្រង់ត្រូវបានកាត់

មានស្នាមជាំ ពេជ្រដ៏អស្ចារ្យនោះ ដែលមកពីទ្រង់អាចន្ត្រៈបញ្ចាំងពីអំណោយទាន ដល់ក្រុមជំនុំ។

ហើយវាមិនមែនជាពន្លឺទេ ដោយសារតែ ពន្លឺត្រូវតែត្រលប់មកវិញ នៅពេល ដែលព្រះអាទិត្យចេញពីវា ទៅកន្លែងដែលវាត្រូវបានកាត់ចេញពីវា។

ប៉ុន្តែរាល់បំណែកតូចៗដែលបានមកពីការកាត់នោះមិនត្រូវបានបំផ្លាញទេ វា ត្រូវបានដាក់ឱ្យប្រើ។ ពួកវាជាច្រើនត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់មូលនិធិត្រូវឱ្យ។ ហើយមូលទាំងនោះចេញមក ដែលត្រូវបានកាត់ចេញពីពេជ្រ នាំមកនូវតន្ត្រីដែល ត្រូវបានលុបចោលទៅក្នុងកំណត់ត្រា។

108 ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យ។ បន្ទះឈើបពីព្រះគ្រីស្ទ ជាអំណោយពីព្រះគ្រីស្ទ ដាក់លើព្រះគម្ពីរ និងយាយពីអាថ៌កំបាំងដែលលាក់កំបាំង របស់ព្រះដល់អ្នកជឿ។ ទ្រង់ជ្រាបអាថ៌កំបាំងនៃចិត្ត។ ទ្រង់ស្គាល់មនុស្សគ្រប់រូប។ តើអ្នកជឿទេ?

វាមិនមែនជាពេជ្រដែលនិយាយថា “អ្នកឃើញទេថាខ្ញុំជាអ្វី?” វាជាអ្វីដែល គាត់មកពី។ ពេជ្រគឺជាពេជ្រពីព្រោះគាត់ចេញពីពេជ្រ។

109 ហើយនោះជាវិធីដែលអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណគឺ...ដល់មនុស្ស វាជាផ្នែក នៃពេជ្រនោះ។ វាត្រូវបានបញ្ជូន ហើយត្រូវបាននាំយកមកជាអំណោយ ដើម្បី បកស្រាយ ផ្សព្វផ្សាយ និងបង្រៀន។ មានអំណោយទានខាងវិញ្ញាណប្រាំ សាវ័ក ហោរា គ្រូ គ្រូគង្វាល អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយពួកគេទាំងអស់សម្រាប់ស្នាដៃ រូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយគ្រាន់តែប្រាកដថាមានគ្រូ គ្រូគង្វាល ត្រូវតែមាន ហោរា។ យើងដឹងហើយ។

110 ហើយយើងជឿថាព្រះជាម្ចាស់នឹងបើកសម្តែងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ក្នុងចំណោម រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ដល់ពូជដែលបានជ្រើសរើស យោងទៅតាមព្រះគម្ពីរ ក្នុងទម្រង់ជា ហោរា។ នោះជាការពិតជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។ មិនមែនថាមនុស្សគឺជាព្រះទេ ប៉ុន្តែ អំណោយទាននោះគឺជាព្រះ។ ឃើញទេ? ហើយនោះជាមូល។

ឥឡូវនេះ មូលនឹងមិនលេងកំណត់ត្រានោះត្រឹមត្រូវ។ មូលដេរធម្មតានឹង លេងមិនត្រឹមត្រូវទេ។ ប៉ុន្តែពេជ្រមួយ វាជាការល្អបំផុត។ វានាំវាចេញយ៉ាងច្បាស់ មូលពេជ្រ។

111 សូមព្រះជាម្ចាស់ យប់នេះ...កំណត់ត្រាជីវិតរបស់អ្នក អ្វីក៏ដោយដែលខុស ជាមួយអ្នក អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់បានពីព្រះ សូមឲ្យចៅហ្វាយដ៏អស្ចារ្យដែលកាន់ ម្ជុលនៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់ សូមទ្រង់ដាក់វានៅលើជីវិតរបស់អ្នក ហើយបង្ហាញដល់ យើងនូវអ្វីដែលអ្នកនៅទីនេះ សម្រាប់អ្វីដែលអ្នកចង់បាន បន្ទាប់មកយើងនឹងដឹង ថាទ្រង់នៅទីនេះ។

112 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ តើទ្រង់នឹងទទួលវាមុនពេលដែលទូលបង្គំចាប់ផ្តើម បន្ទាត់អធិស្ឋាននេះ មិនមែនមានបំណងធ្វើបែបនេះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងប្រទានវា ដើម្បីឲ្យប្រជាជនបានដឹង។ ប្រហែលជាមនុស្សចម្លែកនៅទីនេះត្រូវបានអធិស្ឋាន។ ទូលបង្គំមិនស្គាល់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែទ្រង់ស្គាល់។ ហើយប៉ុលបាននិយាយថា “បើអ្នក និយាយភាសាដទៃ ហើយគ្មានការបកស្រាយឬមិនផ្តល់ការស្តង់ឡើង ប្រជាជន នឹងនិយាយថាអ្នកឆ្គួតហើយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើនរណាម្នាក់ទាយហើយបង្ហាញអ្វី ដែលមាននៅក្នុងចិត្ត នោះពួកគេនឹងនិយាយថា ‘ព្រះពិតគង់នៅជាមួយអ្នក។’” សូមឲ្យវាកើតឡើងម្តងទៀត ព្រះជាម្ចាស់អើយ នៅម៉ោងចុងក្រោយនេះ។ ទ្រង់ បានសន្យា ហើយវានឹងដូច្នោះដែរ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉េ ន។

113 ឥឡូវនេះខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើមានមនុស្សឈឺប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះនៅយប់នេះ? ឬបីលីបានអធិស្ឋាន...? តើមានកាតអធិស្ឋានទេ? [ប្រុងប្តូរនិយាយថា “បាទ។”—អេដ។] មាន។ មែនហើយ ខ្ញុំគិតថាអ្នកជំងឺគ្រប់រូបមានកាតអធិស្ឋាន ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកបានសរសេរអ្វីនៅលើវាទេ។ ខ្ញុំគិតថាគាត់គ្រាន់តែផ្តល់ឱ្យ អ្នកនូវកាតមួយ អ្នកសរសេរអ្វីដែលអ្នកចង់បាននៅលើវា។ នោះមែនទេ? ទើបតែ ទទួលបានកាត អ្នកដាក់លើវាតាមដែលអ្នកចង់បាន។

114 ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកទេ។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះដែលដឹងថាខ្ញុំមិន ស្គាល់អ្នក ហើយអ្នកឈឺ ហើយអ្នកនឹងនិយាយបែបនេះ “អ្វីដែលខ្ញុំបានឮអ្នក និយាយនៅថ្ងៃនេះ ព្រះនៅពីក្រោយស្បែក។ ព្រះនៅពីក្រោយស្បែកមនុស្ស បាំង អង្គទ្រង់”? ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមានភ្នែកខាងវិញ្ញាណ អ្នកអាចបើកហើយឃើញ ទ្រង់ ឃើញទ្រង់ជានរណា។ ហើយអ្នកជឿរឿងនោះ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំកិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនោះនឹងធ្វើដែរ គាត់នឹងធ្វើលើស ពីនេះទៅទៀត ដ្បិតខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតា។” ឥឡូវនេះ បើអ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្ត!

115 តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះដែលឈឺ ហើយដឹងថាខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នក ដឹងថាអ្នកមានបញ្ហាអ្វី? គ្រាន់តែលើកដៃឡើងនិយាយថា “ខ្ញុំឈឺ។ ខ្ញុំមានតម្រូវការ។” តើមានសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាប៉ុន្មានក្នុងចិត្ត មិនឈឺ ប៉ុន្តែមានសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នា? អ្នកដឹងថាខ្ញុំជាអ្វី...ត្រូវហើយ។ គ្មាននរណាម្នាក់ទេ ដែលខ្ញុំបានឃើញ ប៉ុន្តែអ្វីដែលកាន់ដៃរបស់ពួកគេ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនដឹងទេ...

116 ខ្ញុំស្គាល់បុរសម្នាក់នេះនៅទីនេះ។ ខ្ញុំប្រាកដថានោះជាបងប្រុសជេម ហើយខ្ញុំគិតថានោះជាបងស្រីជេម។ បងប្រុសប៊ិន ខ្ញុំស្គាល់។ គ្រាន់តែមុខរបស់អ្នកពេលខ្លះ បងប្រុសចតុរ។ ប៉ុន្តែ...

អនុញ្ញាតឱ្យនរណាម្នាក់នៅខាងក្រោយនោះ គ្រប់ទីកន្លែង គ្រាន់តែ...ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំជំរុញ នៅលើមូលដ្ឋាន និងការបញ្ចប់នៃសារនេះ។

117 តើអ្នកដឹងទេថាព្រះបានសន្យាថារឿងនេះនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ? ទ្រង់បានសន្យា។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះខ្ញុំមិនអាចធ្វើឱ្យវាកើតឡើងបានទេ។ ឃើញទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ទ្រង់ត្រូវតែធ្វើដូច្នោះ។ ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលធ្វើវា មិនមែនខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿលើទ្រង់ បើមិនដូច្នោះទេខ្ញុំនឹងមិនឈរនៅទីនេះប្រាប់អ្នកនូវអ្វីដែលខ្ញុំមិនជឿទេ។ ឥឡូវនេះ អ្នកអធិស្ឋាន ហើយអ្នកនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទូលបង្គំត្រូវបានបង្រៀននៅក្នុងព្រះគម្ពីរថាទ្រង់ជាសម្តេចសង្ឃឥឡូវនេះ ដែលអាចត្រូវបានប៉ះដោយអារម្មណ៍នៃភាពទន់ខ្សោយរបស់យើង។” ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកនៅទីណាទេ។ ហើយគ្រាន់តែនិយាយថា “ខ្ញុំជឿទ្រង់។” ហើយដោយជំនឿ ខ្ញុំជឿអ្វីដែលបុរសនោះបាននិយាយនៅថ្ងៃនេះ។

118 នោះហើយជាអ្វីដែលទេវតាបានប្រាប់ខ្ញុំ “ចូរឲ្យមនុស្សជឿអ្នក។” ហើយប្រសិនបើខ្ញុំប្រាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ វាមិនមែន “ជឿខ្ញុំ” វាជា “ជឿព្រះបន្ទូល។”

ប្រសិនបើវាមិនមែនជាមួយព្រះបន្ទូលទេ នោះកុំជឿវា។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកជឿថាវាជាព្រះបន្ទូល នោះជាអ្វីក៏ដោយ អ្នកអធិស្ឋានហើយអ្នកជឿ ហើយមើលថាតើទ្រង់នៅតែអាចបង្ហាញអ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។

119 ហើយនរណាម្នាក់ដឹងថាព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺមុតជាងជាវមុខពីរ ហើយយល់ពីគំនិតនិងចេតនានៅក្នុងចិត្ត។”

នោះហើយជារបៀបដែលអ័ប្រាហាំបានដឹងថានោះជាព្រះ នៅពេលដែល

ទ្រង់អាចប្រាប់ពីអ្វីដែលសាកំពុងនិយាយនៅក្នុងតង់ អ្វីដែលនាងកំពុងគិតអំពី នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំនឹងទៅលេងអ្នក” ហើយសាក៏បានគិតក្នុងចិត្ត ថា “វាមិនអាចដូច្នោះទេ?”

120 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបាននិយាយថាទ្រង់នៅទីនេះដើម្បីព្យាបាលអ្នក។ តើអ្នកគិត យ៉ាងណាចំពោះវា? បើគ្រាន់តែជឿ! ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនអាច ខ្ញុំមិនមានវិធីជាក់លាក់ ទេ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ទ្រង់ជ្រាប។ ឃើញទេ? ខ្ញុំគ្រាន់តែត្រូវមើលវា។ ហើយ អ្វីដែលខ្ញុំឃើញ ខ្ញុំនិយាយ ហើយអ្វីដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនឃើញ ពិតណាស់ ខ្ញុំមិនអាច និយាយបានទេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់ជាព្រះ! តើនោះនឹងបង្កើនជំនឿរបស់អ្នកទេ ប្រសិនបើ ទ្រង់នឹងធ្វើវា?

ការអធិប្បាយបែបនោះ វាធ្វើឲ្យខ្ញុំចេញបន្តិច។ ប៉ុន្តែទ្រង់គង់នៅទីនេះ។ ខ្ញុំដឹង អំពីរឿងនោះ។

121 មើលបុរសម្នាក់ពេលគាត់អានក្បាល ត្រឡប់មកវិញនៅទីនេះ។ ប្រពន្ធរបស់ គាត់កំពុងអង្គុយក្បែរគាត់ អធិស្ឋាន ផងដែរ។ នៅទីនេះ។ មានអ្វីមួយនៅក្នុងចិត្ត របស់អ្នក។ ប្រពន្ធរបស់អ្នកអធិស្ឋាន។ មានបន្ទុកលើចិត្តរបស់អ្នក។ វាគឺសម្រាប់ ម្តាយក្មេករបស់អ្នក។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ អ្នកជឿថាព្រះអាចប្រាប់ខ្ញុំថាមានបញ្ហា អ្វីជាមួយម្តាយក្មេករបស់អ្នក? ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកទេ។ យើងជាមនុស្សចម្លែកចំពោះ គ្នាទៅវិញទៅមក។ ដូច្នោះត្រូវទេ? អ្នកជឿថាព្រះអាចប្រាប់ខ្ញុំថាមានបញ្ហាអ្វីជាមួយ នាង? នាងមិននៅទីនេះទេ។ ខ្ញុំឃើញចម្ងាយដ៏វែង នាងនៅខាងកើតពីទីនេះ។ នាងនៅអូហៃយ៉ូ។ ហ្នឹងហើយ។ នាងមានជម្ងឺឈាម។ ឱ្យប្រពន្ធរបស់អ្នកយក កន្សែងដៃនោះនៅទីនោះ នាងកំពុងយំ ដាក់លើនាង។ កុំសង្ស័យ នាងនឹងជា សះស្បើយ។ ជឿទេ?

122 នេះគឺជាស្ត្រីតូចម្នាក់អង្គុយនៅទីនេះនៅពីមុខខ្ញុំ។ នាងកំពុងយំ។ មានអ្វីខុស ជាមួយកូន ខ្ញុំមិនដឹងទេ... អត់ទេ វាគ្មានអ្វីជាបញ្ហាទេ។ នាងមានបំណងប្រាថ្នា។ នាងចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នោះហើយជាព្រះបន្ទូល របស់ព្រះអម្ចាស់។ ជឿកូន អ្នកនឹងទទួលវា។ ហ្នឹងហើយ។ កុំសង្ស័យ។

123 នេះគឺជាស្ត្រីដែលអង្គុយនៅទីនេះនៅចុងជួរ។ នាងកំពុងអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំជា មនុស្សចម្លែកចំពោះនាង ប៉ុន្តែនាងមានស្រមោល។ អ្នកមានការរោះកាត់។ បើយើង ជាមនុស្សចម្លែកចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក តាមខ្ញុំស្មាន។ ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកទេ។ អ្នក

មិនស្គាល់ខ្ញុំទេ គ្រាន់តែប្រហែលជាពួកខ្ញុំ។ អ្នកមិនមែនមកពីទីនេះទេ។ អ្នកជា
មនុស្សចម្លែកក្នុងចំណោមយើង។ អ្នកមកពីរដ្ឋ វីសខនសិន។ ទីក្រុងគឺមីលវូគី។
ហើយបញ្ហារបស់អ្នកគឺមហារីក វានៅលើទ្រូង។ ការវះកាត់បន្ទាប់ពីការវះកាត់មុន
នៅតែមិនជោគជ័យ។ សូមឲ្យសេចក្តីជំនឿដែលបានប៉ះនឹងអារម្មណ៍របស់ទ្រង់
ជឿវាឥឡូវនេះ។ លិចវានៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក វានឹងកើតឡើង។ មានជំនឿ!

124 បុរសម្នាក់អង្គុយនៅជ្រុងនេះ។ គាត់កំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់ម្តាយរបស់គាត់។
គាត់ជាមនុស្សចម្លែកសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនស្គាល់គាត់ទេ។ ប៉ុន្តែគាត់កំពុងអធិស្ឋាន
សម្រាប់ម្តាយរបស់គាត់។ ហើយម្តាយរបស់គាត់មានរឿងដូចគ្នាដែលស្ត្រីនេះមាន
ជំងឺមហារីក។ ឬនាងខ្លាចវា ដែលវាជា។ មានបុរសម្នាក់ដែលអ្នកកំពុងអធិស្ឋាន
សម្រាប់ ហើយបុរសនោះមានបញ្ហាជាមួយនឹងខ្លួនរបស់គាត់។ គាត់ក៏ ខ្ញុំឃើញ
គាត់ស្រវឹង។ គាត់ជាអ្នកញៀនស្រា។ បងប្រុសរបស់អ្នក។ អ្នកមិនមែនមកពីទីនេះ
ទេ។ អ្នកមកពីរដ្ឋអ៊ីលីណយ។ អ្នកជឿថាព្រះអាចប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកឈ្មោះអ្វី? ហ្វារមី។
តើវាត្រូវទេ? លើកដៃឡើង។ ចូរជឿ!

125 មាននរណាម្នាក់លុតជង្គង់អធិស្ឋានសម្រាប់នរណាម្នាក់ អ្នកខ្លះដេកលើគ្រែ។
ត្រូវហើយ។ តើអ្នកជឿអ្វីដែលអ្នកបានឮ ដើម្បីក្លាយជាការពិតទេ ស្ត្រី? អ្នកជឿ។
ប្រសិនបើខ្ញុំអាចព្យាបាលអ្នក ខ្ញុំនឹងមកធ្វើវា។ ប៉ុន្តែអ្នកបានជាសះស្បើយរួចហើយ
ដោយព្រះគ្រីស្ទ អ្នកឃើញទេ។ អ្នកគ្រាន់តែត្រូវជឿវា។ ស្ត្រីនោះឈរនៅទីនោះ
អធិស្ឋាន កំពុងអធិស្ឋានឲ្យអ្នកបានប៉ះ។ ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកទេ ប៉ុន្តែព្រះស្គាល់អ្នក។
អ្នកមកពីក្រៅទីក្រុងផងដែរ។ ហ្នឹងហើយ។ អ្នកមកពីរដ្ឋអ៊ីលីណយ។ នោះជា
ការពិត។ ទីក្រុងនេះត្រូវបានគេហៅថា ម៉ូលីនខាងកើត រដ្ឋអ៊ីលីណយ។ អ្នក
រងទុក្ខជាមួយជំងឺមហារីក។ អ្នកគឺជាការិយារបស់រដ្ឋមន្ត្រី។ តើអ្នកជឿទេ? អ្នកនឹង
ស្លាប់ ដេកនៅទីនោះ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនទទួលយកទ្រង់នៅយប់នេះ ហើយ
និយាយថា ‘ខ្ញុំអាចនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ដោយជំនឿរបស់ខ្ញុំលើសពីអ្វីដែលមាននៅ
ទីនេះ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំបានជាសះស្បើយ។ ខ្ញុំនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។’ ក្រោកឡើង ជឿ
ហើយត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ហើយបានជាសះស្បើយ។ នាងនៅទីនោះ។

តើអ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្តទេ? ចូរយើងសរសើរតម្កើងព្រះ។

126 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ យើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណទ្រង់សម្រាប់គ្រប់ទាំង
សេចក្តីល្អ និងសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់។ យើងសូមអរគុណទ្រង់ ដែល

ទ្រង់នៅតែនៅទីនេះ នៅកណ្តាលនៃបញ្ហាទាំងអស់នេះ។ នៅក្នុងពិភពលោកនេះដែលវង្វេង ប៉ុន្តែទ្រង់នៅទីនេះ។ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់គង់នៅជាមួយយើងជានិច្ច។ យើងឃើញថាទ្រង់នៅទីនេះ ព្រះដែលមានស្បែកនៅលើវា នៅក្នុងចិត្តមនុស្ស ផ្តល់សេចក្តីជំនឿ ការបើកសម្តែង និងនិមិត្ត។ ទ្រង់គឺជាព្រះនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់អ្នក ព្រះនៅក្នុងប្រជាជនរបស់ទ្រង់។ យើងសូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់ការនេះ ព្រះអម្ចាស់។ ហើយសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាជឿ នៅយប់នេះ ដោយឯកភាពគ្នា ហើយសូមឲ្យពួកគេបានជាសះស្បើយ។ តាមរយៈព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំអធិស្ឋាន។ អាម៉ែន។

127 តើមានកាតអធិស្ឋានប៉ុន្មាននៅខាងនោះ? អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេដែលនៅខាងនោះ ផ្លាស់ទីត្រឡប់មកវិញ មកនៅកណ្តាលច្រកផ្លូវនេះ។ ពួកគេនៅលើច្រកផ្លូវនោះ ចេញមកតាមផ្លូវនេះ គ្រាន់តែយកកន្លែងរបស់អ្នក ចេញមកតាមផ្លូវនេះ។ សូមឱ្យអ្នកទាំងនោះ ដរាបណាពួកគេត្រូវបានបញ្ចប់ បន្ទាត់ នេះ ចាប់យកផ្នែកបន្ទាប់។

128 អ្នកចាស់ទុំមកទីនេះ។ បងប្រុសវ័យ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក មិនដឹងថាអ្នកកំពុងអង្គុយនៅទីនោះទេ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យខ្ចីកុននៃក្រុមជំនុំនៅទីនេះភ្លាមៗ ប្រសិនបើពួកគេអាចចូលពីកន្លែងដែលពួកគេនៅ។ មកទីនេះសម្រាប់ជំនួយបន្តិច។

ខ្ញុំចង់ឲ្យមនុស្សម្នាក់ៗដែលនឹងត្រូវអធិស្ឋាន សូមលើកដៃឡើង និយាយបែបនេះពីក្រោយខ្ញុំ:

ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំជឿ សូមជួយដល់ការមិនជឿរបស់ទូលបង្គំផង។ ទូលបង្គំជឿថា នៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ ដូចដែលទូលបង្គំធ្វើតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយ...ដៃត្រូវបានដាក់លើទូលបង្គំនៅយប់នេះ ទូលបង្គំនឹងទទួលយកការព្យាបាលរបស់ទូលបង្គំ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

129 ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ឥឡូវនេះមើល “ការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿនឹងសង្គ្រោះអ្នកជំងឺ។ បើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជា។” ទ្រង់បានប្រាប់ល្អាអេថា វានឹងមានភ្លៀង។ វាមិនដែល...ទ្រង់មិនដែល ឥឡូវនេះ ទ្រង់មិនដែលនិយាយថា “ដរាបណា—ដូចដែលអ្នកបានអធិស្ឋាន អ្នកនឹងបានជាសះស្បើយ។” ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ពួកគេនឹងជាសះស្បើយ។”

130 ទ្រង់បានប្រាប់ណូអេថាវានឹងមានភ្លៀង។ វាមិនដែលមានភ្លៀងមួយយប់មួយថ្ងៃឆ្នាំសោះ ប៉ុន្តែវាភ្លៀង។

បានប្រាប់អំប្រាហាំថាគាត់នឹងមានកូនជាមួយសារ៉ា។ វាមិនដែលកើតឡើងអស់រយៈពេលម្ភៃប្រាំឆ្នាំ ប៉ុន្តែមានវា។

បានប្រាប់អេសាយថាស្រ្តីព្រហ្មចារីនឹងមានផ្ទៃពោះ។ វាមិនដែលកើតឡើងអស់រយៈពេលប្រាំបីរយឆ្នាំ ប៉ុន្តែនាងមានគភ៌។

តើវាត្រូវទេ? ទ្រង់បានសន្យា! មិនថាវាត្រូវការពេលយូរប៉ុណ្ណាក៏ដោយ ទ្រង់ធ្វើវា។ អ្នកជឿរឿងនោះ។

131 ទៅមុខឥឡូវនេះ។ សូមឲ្យបងប្រុសខេបដឹកនាំច្រៀង។ តើអ្នកនឹងផ្លាស់ទីកាតទេ? សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋានឥឡូវនេះ។

132 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង យើងនឹងគោរពតាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ដោយដាក់ដៃលើមនុស្សឈឺទាំងនេះ។ ទូលបង្គំមិនដឹងអ្វីផ្សេងទៀតដែលទ្រង់អាចធ្វើបាន ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានទិញការព្យាបាលរបស់ពួកគេ។ ទ្រង់បានបង្ហាញថាទ្រង់នៅទីនេះជាមួយយើងនៅយប់នេះ ជាព្រះបន្ទូលដែលអាចដឹងពីគំនិតដែលមាននៅក្នុងចិត្ត។ ទ្រង់បានបង្ហាញថា ទ្រង់គឺនៅក្នុងចំណោមពួកយើង។ ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋាន ឱព្រះវរបិតាថា ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលមិនអាចបរាជ័យបាន នឹងក្លាយជាការពិតនៅក្នុងចិត្តនីមួយៗ! ដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា “ប្រសិនបើអ្នកអាចជឿវាបាន កុំសង្ស័យ ប៉ុន្តែជឿចុះ និយាយទៅកាន់ភ្នំនេះថា ‘ចូររើចេញ’ ហើយកុំសង្ស័យ ប៉ុន្តែជឿថាវានឹងកើតឡើង!” ទ្រង់មិនបាននិយាយថាពេលណាទេ។

133 ទ្រង់បានប្រាប់មនុស្សនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ឲ្យឡើងទៅទីនោះហើយរង់ចាំ។ អ្នកមិនដែលនិយាយថាម៉ោង ថ្ងៃ អ្នកបាននិយាយថា “រហូតដល់”។ ឥឡូវនេះពួកគេកំពុងមកដើម្បីទទួលយកការព្យាបាលរបស់ពួកគេ។ សូមឲ្យពួកគេមិនដែលគិតពីអ្វីផ្សេងទៀតឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេបានជាសះស្បើយ រហូតដល់ការដោះមកដល់។ យើងស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ដោយដាក់ដៃលើពួកគេ ក្នុងនាមជាអ្នកជឿ។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

134 មិនអីទេ មកឥឡូវនេះ។ [កន្លែងទេនៅលើកាសែត—អដ។]...អ្នកបាន

ជាសះស្បើយ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ទៅខាងមុខ។ នោះជាការល្អ...?...[កន្លែង
ទទេនៅលើកាសែត។]

អ្វីៗទាំងអស់អាចធ្វើទៅបាន គ្រាន់តែជឿ
គ្រាន់តែជឿតាម គ្រាន់តែជឿតាម
ទាំងអស់...

ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់កន្លែងដៃទាំងនេះឥឡូវនេះ
នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

ឆ្ងល់ថាតើយើងអាចផ្លាស់ប្តូរពាក្យពួកគេបានទេ:

ឥឡូវនេះខ្ញុំជឿ ឥឡូវនេះខ្ញុំជឿ
អ្វីៗទាំងអស់អាចធ្វើទៅបាន ឥឡូវនេះខ្ញុំជឿ
ឥឡូវនេះខ្ញុំជឿ ឥឡូវនេះខ្ញុំជឿ
អ្វីៗទាំងអស់អាចធ្វើទៅបាន ឥឡូវនេះខ្ញុំជឿ។

135 តើអ្នកជឿថាអ្វីដែលត្រូវបានសុំនិងចង់បាននឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យទេ? វានឹង
កើតឡើង។

136 ខ្ញុំបានឃើញ ឆ្លងកាត់ខ្សែបន្ទាត់កាលពីប៉ុន្មាននាទីមុន មានមិត្តអ៊ីតាលី
ខ្លះមកពីទីក្រុងឈីកាហ្គោ។ តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដែលស្គាល់បងស្រី ប៊ុតតា
ស៊ី មកពីទីក្រុងឈីកាហ្គោ? មែនហើយ អ្នកដឹងទេ នាងមាន—ការសម្រាកផ្លូវចិត្ត
និងសរសៃប្រសាទថ្មីៗនេះ វាធ្ងន់ធ្ងរណាស់។ ប៉ុន្តែពេលព្រឹកនៅទីក្រុងឈីកាហ្គោ
នៅឯអាហារពេលព្រឹករបស់ក្រុមផ្ទះភិចត្រីស្ថាន ខ្ញុំបានប្រាប់បងស្រី ក្រោមការ
បើកសម្តែងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នាងត្រលប់មកម្ខាងវិញ ហើយនាងមិនអាច
ទប់ខ្លួនជាមួយគ្នាបាន។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “បងស្រី អ្នកនឹងមិនឆ្លងកាត់វា
ភ្លាមៗទេ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងជាសះស្បើយ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “វានឹងមានរយៈពេល
ដប់ប្រាំបីខែ ឬពីរឆ្នាំ នៅក្នុងដង្ហើមនោះអ្នកនឹងត្រូវបានជាសះស្បើយ។”

137 នៅថ្ងៃផ្សេងទៀតពេលកំពុងនិយាយជាមួយនាង...ខ្ញុំបានឮនាងថ្លែង
ទីបន្ទាល់ រីករាយណាស់ រីករាយបំផុតដែលនាងមិនធ្លាប់មានក្នុងជីវិតរបស់
នាង។ នាងកំពុងជិះក្នុងឡាន។ នាងគ្មានក្តីសុខសាន្តទេ វត្តមានរបស់ព្រះ
ហាក់ដូចជាបានចាកចេញពីនាង ពិតណាស់ វាជាសរសៃប្រសាទផ្លូវចិត្ត អ្នកដឹង

ទេ ហើយភ្លាមៗនោះវាបានត្រឡប់មកវិញជាមួយនឹងលំហូរនៃសេចក្តីអំណរយ៉ាងខ្លាំង ហើយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមកសណ្ឋិតលើនាង។ នាងយំ នាងយំ នាង—នាងមាន...ពួកគេទើបតែមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យប្រហែលបីឬបួនសប្តាហ៍មុន ឬមួយខែ។ ហើយខ្ញុំបានឮនាងថ្លែងទីបន្ទាល់ កាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន ហើយនាងបាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ ពេលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ខ្ញុំបានកត់ចំណាំហើយយកកាសែតនោះ។ ហើយវាគឺពិតជាដប់ប្រាំបីខែ ដល់ថ្ងៃនេះ។” អាម៉ែន។

តើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ? តើទ្រង់មិនអស្ចារ្យទេឬ?

138 ឥឡូវនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដូចគ្នាដែលអាចទស្សន៍ទាយបានយ៉ាងពិតប្រាកដ ដោយមិនខកខានម្តងឡើយ ឆ្នាំទាំងអស់នេះ ហើយតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ បានព្យាយាមបង្ហាញដល់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ ថាព្រះមិនមែនជាផ្លូវចេញប្រឆាំងជាប្រវត្តិសាស្ត្រទេ។ ទ្រង់ជាអ្នករស់នៅ បច្ចុប្បន្នកាល ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ លាក់អង្គទ្រង់នៅក្នុងរបាំងមនុស្ស នៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ បង្ហាញអង្គទ្រង់ដោយជំនឿរបស់អ្នកនិងជំនឿរបស់ខ្ញុំ រួមគ្នាបង្កើតអង្គភាពនៃព្រះ។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើអ្វីបានទេបើគ្មានអ្នក អ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីដោយគ្មានខ្ញុំ ក៏មិនអាចធ្វើអ្វីដោយគ្មានព្រះដែរ។ ដូច្នេះ រួមគ្នាវាបង្កើតឯកតា ការតភ្ជាប់។ ព្រះបានចាត់ខ្ញុំមកសម្រាប់គោលបំណង អ្នកជឿវា ហើយវាកើតឡើងនៅទីនោះ។ នោះហើយជាវា ឃើញទេ បញ្ជាក់យ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ។

ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាមានបញ្ហាអ្វីជាមួយអ្នក អ្វីដែលនរណាម្នាក់បាននិយាយប្រសិនបើចេញពីចិត្តរបស់អ្នក អ្នកជឿថាអ្នកនឹងជាសះស្បើយ គ្មានអ្វីអាចបញ្ឈប់វាបានឡើយ។ ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “ស្ថានសួគ៌និងផែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំនឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ។” តើអ្នកជឿទេ?

139 តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នឹងអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំនៅក្នុងការប្រជុំផ្សេងទៀតនៅពេលខ្ញុំទៅ? ខ្ញុំជាម្នាក់ដែលត្រូវការការអធិស្ឋាន។ ឃើញទេ? អ្នករាល់គ្នាបានបង្វែរខ្ញុំចុះ ឃើញទេ ប៉ុន្តែអ្នក ហើយនៅតែមានគ្រាប់ពូជនៅទីនោះ។

140 ខ្ញុំបានធ្វើសំបុត្រទៅអាហ្វ្រិកខាងត្បូង។ ពួកគេនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចូលមកទេ លុះត្រាតែខ្ញុំចុះឈ្មោះលើក្រដាស ថាខ្ញុំ “នឹងជ្រមុជទឹក លើផ្នែកនោះ អ្នករាល់គ្នា

បីដង ម្តងសម្រាប់ព្រះវរបិតា និងម្តងសម្រាប់ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
បែរមុខទៅមុខ។ នៅផ្នែកម្ខាងទៀត ខ្ញុំនឹងជ្រមុជទឹកថយក្រោយ មួយសម្រាប់
ព្រះវរបិតា...ហើយបង្រៀននោះគឺជាគោលលទ្ធិ។”

ខ្ញុំបានសរសេរសំបុត្រដល់ពួកគេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
បានព្យាយាម អស់រយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ដើម្បីនាំខ្ញុំទៅអាហ្វ្រិក
ម្តងទៀត។ គាត់ចង់ប្រើព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំនៅទីនោះជាកន្លែងដែលបីម៉ឺននាក់ទទួល
ព្រះគ្រីស្ទនៅរសៀលមួយ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “សូមចាំថា ឈាមនៃព្រលឹងពួកគេ
នៅលើអ្នក មិនមែនមកលើខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំបានស្នើឱ្យមក ប៉ុន្តែអ្នកនឹងមិនធ្វើវាទេ។”

ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើវានឹងមានអ្វីកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ
ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះត្រូវបានបែរចេញពីក្រុមជំនុំ ព្រះបន្ទូលបានបដិសេធ? ប៉ុន្តែ
នៅក្នុង—ទាំងអស់នោះ ទ្រង់នៅតែបង្ហាញអង្គទ្រង់ឲ្យប្រជាជនរបស់ទ្រង់ស្គាល់។
តើអ្នកមិនអរគុណចំពោះវាទេឬ?

141 ហើយខ្ញុំបានឆ្លងកាត់យប់នេះ ដាក់ដៃលើពួកគេ ស្រ្តីចំណាស់ខ្លះ ក្មេងខ្លះ
ចាស់ខ្លះ យុវជនខ្លះ បុរសចំណាស់ គ្រាន់តែសើមដូចខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានគិតថា “អង្គុយនៅ
ទីនោះ អង្គុយនៅទីនោះស្តាប់ព្រះបន្ទូលដែលពិភពលោកទាំងមូលគិតថាឆ្លុត។”
ឃើញទេ? ពួកគេគឺជា—ពួកគេគឺជាធ្នូ។ ឃើញទេ ព្រះនៅទីនេះដើម្បីទាញវាឡើង
ទាញអ្នកចេញពីជំងឺរបស់អ្នក។ វាជាការសន្យានៃព្រះបន្ទូល។ គ្រាន់តែចាំថា វានឹង
ចាប់ផ្តើមរឹតបន្តឹង “ខ្ញុំនឹងទាញពួកគេ ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវបានលើកឡើង ខ្ញុំនឹងទាញ
ពួកគេ។” ទ្រង់នឹងទាញវាចេញពីអ្នក។ ទ្រង់ប្រាកដជានឹងទាញ។ អ្នកគ្រាន់តែជឿ
ទ្រង់ មានជំនឿលើទ្រង់។ កុំសង្ស័យទ្រង់។ ជឿលើទ្រង់។

142 អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ពេលអ្នកគ្មានអ្នកណាអធិស្ឋានសុំ សូមចងចាំខ្ញុំ។
ហើយបន្ទាប់មក:

រហូតដល់យើងជួបគ្នា! រហូតដល់យើងជួបគ្នា!

រហូតដល់យើងជួប...

សូមអរគុណដែលបានមកជួបដឹងនោះ។ ព្រះការពារអ្នកនៅពេលអ្នកទៅផ្ទះ!

រហូតដល់យើង...

ជំរាបសួរគ្រីស្ទបរិស័ទទាំងអស់ សូមជំរាបសួរពួកគេ ពីក្រុមនេះនៅទីនេះ។
សន្តិភាពរបស់ព្រះមកលើអ្នក! សាឡូម!

ព្រះគង់នៅជាមួយអ្នករហូតដល់យើងជួបគ្នាម្តងទៀត!

[បងប្រុសប្រាណហាំច្រៀងព្រះគង់ជាមួយអ្នក—អេដ។]

...រហូតជួបគ្នា!

នៅឯទាមជើងព្រះយេស៊ូវ

រហូតដល់យើងជួប! រហូតដល់យើងជួប!

ព្រះគង់នៅជាមួយអ្នករហូតដល់យើងជួបគ្នាម្តងទៀត!

143 ខ្ញុំរីករាយណាស់។ អ្នកឃើញទេ មានរឿងជាច្រើនដែលខ្ញុំមិនដឹង ប៉ុន្តែ
មានរឿងខ្លះដែលខ្ញុំដឹង។ ខ្ញុំអរគុណខ្លាំងណាស់សម្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំរីករាយណាស់
ដែលបានភ្ជាប់ជាមួយអ្នក។ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលបានក្លាយជាម្នាក់ក្នុងចំណោម
អ្នក។ ព្រះគង់នៅជាមួយអ្នក។ ទ្រង់នឹង។ ទ្រង់នឹងមិនចាកចេញពីអ្នកឡើយ។
ទ្រង់នឹងមិនបោះបង់ចោលអ្នកឡើយ។ ទ្រង់នឹងមិនចាកចេញពីអ្នកទេ។ អ្នកបាន
បំបែកបាំងហើយឥឡូវនេះ។ ឃើញទេ?

144 យប់នេះរីករាយណាស់ដែលបានឃើញបងប្រុសផាលមី ដែលជាគ្រូគង្វាល
សហការីរបស់យើងនៅទីនេះ មកពីហ្សកប៊ូរី។ បងប្រុស ជូនៀ ជេកសុន ស្ថិតនៅ
ក្នុងអគារនៅកន្លែងណាមួយ នៅកាច់ជ្រុង យើងរីករាយដែលមានគាត់។ បងប្រុស
ដុន រូដខែល អង្គុយនៅទីនេះ។ អូ ច្រើនណាស់! ខ្ញុំមិនដឹងទេ បើខ្ញុំខកខាននរណា
ម្នាក់...បងប្រុសប៊ិន ប្រាយអាននៅទីនេះ និងអ្នកផ្សេងទៀតជាច្រើននៅទីនេះ
បងប្រុសដ៏ល្អ វីលឡាដ ខូលីន។ យើងរីករាយណាស់ដែលមានអ្នកទាំងអស់គ្នា
នៅទីនេះ។

ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើយើងគ្រាន់តែឈរជើងរបស់យើងមួយភ្លែតឥឡូវនេះ។ សូមអាន
ក្បាលឥឡូវនេះ។

រហូតជួបគ្នា!

រហូតដល់យើងជួបគ្នានៅទាមជើងព្រះយេស៊ូវ (រហូតយើង
ជួប!)

...រហូតជួបគ្នា!

ព្រះគង់នៅជាមួយអ្នករហូតដល់យើងជួបគ្នាម្តងទៀត!

145 តើអ្នកមានអារម្មណ៍ថាមានភាពជិតស្និទ្ធនៃការប្រកបជាមួយព្រះវិញ្ញាណទេ?
ចូរស្រែកវា។

ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញបងប្រុសម៉ាកយីននី មកពីរដ្ឋអូហៃយ៉ូ ជាមួយ
យើង។ បងប្រុសចនម៉ាទីននិងបងប្រុសរបស់គាត់។ វិកាយណាស់ដែលមាន
អ្នកទាំងអស់គ្នា។ ខ្ញុំប្រហែលជាមិនបានឃើញអ្នកទេ បងប្អូនអើយ។ ទ្រង់ស្គាល់
អ្នក។

រហូតជួបគ្នា!

សូមឲ្យចិត្តខ្ញុំនិងអ្នក ដោយដួងចិត្តរបស់ព្រះ ក្លាយជាតែមួយរហូតដល់យើង
ជួបគ្នា!

(ខ្ញុំចង់សុំឱ្យនរណាម្នាក់ឱ្យបញ្ចប់...?)

146 ខណៈពេលដែលយើងអានក្បាលរបស់យើងឥឡូវនេះនៅក្នុងការអធិស្ឋាន
ព្យាយាមឱ្យអ្នកដឹកនាំទាំងអស់ដឹងថាយើងសប្បាយចិត្តសម្រាប់ពួកគេនៅទីនេះ
អ្នកជឿទាំងអស់ អ្នកមកពីរដ្ឋ ចេនណេស៊ី រដ្ឋអូហៃអូ និងទូទាំងប្រទេស។ ស្រ្តី
ខ្លះដែលខ្ញុំបានជួបនៅទីនោះនៅថ្ងៃនេះ មកពីបូស្តុន។ បងប្អូនជនជាតិស្បែកខ្មៅ
របស់យើងនៅទីនេះ ព្រឹកនេះ ពីទីនោះផងដែរ។ មនុស្សជាច្រើនមកពីផ្នែកផ្សេង
ៗនៃប្រទេស ខ្ញុំសូមអរគុណ មិត្តស្មោះត្រង់ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ។ ព្រះគង់នៅ
ជាមួយអ្នក។ ខ្ញុំហៅអ្នកថាមិត្តរបស់ខ្ញុំ។ ចងចាំអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលអំពី
រឿងនោះ? “ជិតស្និទ្ធជាងបងប្រុសទៅទៀត” មែនហើយ មិត្តម្នាក់។

147 ខណៈពេលដែលយើងអានក្បាលរបស់យើងឥឡូវនេះ (រហូតដល់យើង
ជួបគ្នាម្តងទៀតនៅប៉ុន្មានថ្ងៃខាងមុខនេះ ព្រះគង់នៅជាមួយអ្នក។) ខ្ញុំនឹងសួរ
បងប្រុសដ៏ស្មោះត្រង់របស់យើង គឺបងប្រុសរីឆាត ប្តី ប្រសិនបើគាត់នឹងបញ្ចប់
យើងដោយពាក្យអធិស្ឋានទេ បងប្រុស ប្តីរ។

64-0614E មនុស្សប្លែកពីគេ
រវាងខ្មោចសថ្មប្រាណហាំ
ជេហ្វឺសាន់វីល, អ៊ីនឌៀរអាយណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធិ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ព
នៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍
សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់
ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញ
យកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការរស្មីសំឡេងនិរន្តរ៍ដោយ
គ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង៖

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org